BENDROJO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. gruodžio 15 d.*

Byloje T-141/08

E.ON Energie AG, įsteigta Miunchene (Vokietija), iš pradžių atstovaujama advokatų A. Röhling, C. Krohs, F. Dietrich ir R. Pfromm,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą A. Bouquet, V. Bottka ir R. Sauer,

atsakovę,

* Proceso kalba: vokiečių.

dėl prašymo panaikinti 2008 m. sausio 30 d. Komisijos sprendimą C(2008) 377 galutinis, susijusį su baudos už sugadintą plombą nustatymu pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 23 straipsnio 1 dalies e punktą (byla COMP/B-1/39.326 — E.ON Energie AG),

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė E. Martins Ribeiro (pranešėja), teisėjai S. Papasavvas ir N. Wahl, posėdžio sekretorė K. Andòva, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. balandžio 14 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

1 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [EB] 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 20 straipsnio 2 dalies d punkte

numatyta, kad „pareigūnai ir kiti lydintieji asmenys, Komisijos įgalioti atlikti patikrinimus, turi teisę <...> užplombuoti bet kurias verslo patalpas ir knygas bei dokumentus tokiam laikotarpiui ir tokiu mastu, koks būtinas patikrinimui atlikti“.

2 Pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 1 dalies e punktą „Komisija savo sprendimu gali skirti įmonėms ir įmonių asociacijoms baudas, neviršijančias 1 % bendrosios apyvartos praėjusiais ūkiniais metais, jei <...> tyčia ar dėl neatsargumo <...> buvo sugadintos plombos, Komisijos įgaliotų pareigūnų ar kitų lydinčiųjų asmenų uždėtos pagal 20 straipsnio 2 dalies d punktą“.

Ginčo aplinkybės

3 2006 m. kovo 24 d. sprendimu Europos Bendrijų Komisija pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnį nurodė atlikti patikrinimą *E.ON AG* ir jos kontroliuojamų įmonių patalpose siekdama patikrinti įtarimų, susijusių su jų dalyvavimu antikonkurenciniuose susitarimuose, pagrįstumą. Ieškovės *E.ON Energie AG*, kuri yra *E.ON* visiškai priklausanti dukterinė bendrovė, patikrinimas pradėtas 2006 m. gegužės 29 d. popietę jos komercinėse patalpose, esančiose Miunchene. Sužinojusi apie sprendimą atlikti patikrinimą ieškovė pareiškė, kad jam neprieštarauja.

4 Patikrinimą atliko keturi Komisijos atstovai ir šeši *Bundeskartellamt* (Vokietijos konkurenciją prižiūrinti institucija) atstovai. Per 2006 m. gegužės 29 d. patikrinimą

minėtų atstovų išsamesniam tyrimui atrinkti dokumentai buvo sudėti patalpoje G.505, kurią Komisijai suteikė ieškovė. Kadangi patikrinimas negalėjo būti baigtas tą pačią dieną, patikrinimo grupės vadovas užrakino minėtos patalpos duris, sudarytas iš lakuotų, garsą izoliuojančių plokščių ir oksiduoto aliuminio staktos, ir ant jų pritvirtino 90X60 mm dydžio oficialią plombą (toliau – ginčijama plomba). Ji buvo pritvirtinta taip, kad apytikriai du trečdaliai jos ploto buvo ant durų plokštės, o likusi dalis – ant jų staktos. Plombavimo protokolą parengė ir pasirašė Komisijos, *Bundeskartellamt* ir ieškovės atstovai. Po to inspektoriai išėjo iš ieškovės patalpų ir išsinešė patalpos G.505 raktą, kuris jiems buvo perduotas. Atsakydama į prašymą pateikti informaciją ieškovė nurodė, kad be šio Komisijai perduoto rakto, taip pat buvo 20 kitų „visrakčių“, kurie leido patekti į patalpą G.505 (ginčijamo sprendimo 19 konstatuojamoji dalis).

5 Ginčijama plomba – tai mėlynos spalvos plėvelė su geltonomis linijomis ant viršutinio ir apatinio krašto bei Europos vėliavos geltonomis žvaigždėmis. Apatinėje geltonoje dalyje nurodyta, kad Komisija gali skirti baudą, jei plomba sugadinama. Ginčijamai plombai pagaminti naudotą apsauginę plėvelę (toliau – apsauginė plėvelė) 2002 m. gruodžio mėnesį pagamino bendrovė *3M Europe SA* (toliau – *3M*). Po to, 2004 m. pirmąjį ketvirtį, Komisijos užsakymu spaustuvė minėtus elementus atspausdino ant apsauginės plėvelės.

6 Kai plomba yra iš plastiko, kaip antai ginčijama plomba, sugadinus plombą balti klijai, kuriais plomba pritvirtinta prie pagrindo, palieka ant pagrindo užrašus VOID, maždaug 12 *Didot* punktų dydžio (apytiksliai 5 mm), išsidėsčiusius ant viso plėvelės paviršiaus. Nuplėšta plomba šiose vietose tampa permatoma, todėl užrašai VOID matomi ir ant plombos.

7 2006 m. gegužės 30 d. ryte apie 8 val. 45 min. grįžusi patikrinimo grupė nustatė, kad ginčijamos plombos, kuri tebebuvo prilipusi prie patalpos G.505 durų, būklė pasikeitė.

8 Apie 9 val. 15 min. patikrinimo grupės vadovas atidarė patalpos G.505 duris. Dėl durų atidarymo dalis ginčijamos plombos, priklijuotos prie durų plokštės, atsiklijavo, o kita dalis liko priklijuota prie durų staktos.

9 Buvo parengtas plombos sugadinimo protokolas, kuriame, be kita ko, nurodyta:

„[…]

— Visa plomba pasislinko maždaug 2 mm į viršų ir į šoną, nes klijų likučiai buvo matyti plombos apačioje ir dešinėje.

— Užrašas VOID buvo aiškiai matomas ant viso plombos, kuri vis dėlto liko ir ant staktos, ir ant durų bei nebuvo perplėšta, paviršiaus.

— Komisijos [pareigūnui] (K.) atidarius duris, plomba išliko nesugadinta, t. y. ji nebuvo perplėšta, balti užrašo VOID likučiai buvo matomi už plombos (klijavimo paviršius).

— Kai plomba atklijuojama, paprastai ant pagrindo atsiranda baltas užrašas VOID, o taip iš esmės buvo nagrinėjamu atveju, nes užrašas iš tiesų buvo ant durų paviršiaus.

— Vis dėlto daugybė baltų likučių taip pat buvo ir ant plombos klijavimo paviršiaus, ne ant permatomų vietų, atitinkančių užrašą VOID plombos kitoje pusėje, tačiau visai šalia šių vietų.“

10 Plombos sugadinimo protokolą pasirašė Komisijos atstovas ir *Bundeskartellamt* atstovas. Ieškovė atsisakė jį pasirašyti.

11 2006 m. gegužės 30 d. popietę mobiliuoju telefonu buvo padarytos ginčijamos plombos skaitmeninės nuotraukos.

12 2006 m. gegužės 31 d. ieškovė padarė „papildomą pareiškimą <...> dėl 2006 m. gegužės 30 d. plombavimo protokolo“, kuriame nurodyta:

„1. Atidarius duris, nebuvo nustatyta jokių pasikeitimų, susijusių su patalpose padėtais dokumentais.

2. Kai gegužės 30 d. vakare plomba buvo nuimta siekiant ją pakeisti, užrašas VOID ant staktos visiškai nebuvo nutrintas.

3. K. dalyvavo išvakarėse vykusiame plombavime ir jam susidarė įspūdis, kad jis buvo ypač ilgas.“

13 2006 m. rugpjūčio 9 d. Komisija nusiuntė ieškovei prašymą pateikti informaciją pagal Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnį. Ieškovė atsakė 2006 m. rugpjūčio 23 d. laišku. Kiti prašymai pateikti informaciją buvo nusiųsti atitinkamai 2006 m. rugpjūčio 29 d. *3M*, 2006 m. rugpjūčio 31 d. ieškovės samdomai valymo bendrovei (toliau – valymo bendrovė) ir 2006 m. rugsėjo 1 d. ieškovės apsaugos tarnybai.

14 Dešimt patikrinimo grupės narių užpildė klausimynus, susijusius su pastabomis dėl ginčijamos plombos pritvirtinimo ir jos būkle 2006 m. gegužės 30 d. ryte.

15 2006 m. spalio 2 d. Komisija ieškovei nusiuntė pranešimą apie kaltinimus. Remdamasi turima informacija Komisija, be kita ko, padarė išvadą, kad ginčijama plomba buvo sugadinta ir kad ieškovė turi prisiimti atsakomybę už šį plombos sugadinimą dėl savo organizacinių įgaliojimų aptariamame pastate.

16 2006 m. lapkričio 13 d. ieškovė pateikė pastabas dėl pranešimo apie kaltinimus.

17 2006 m. gruodžio 6 d. ieškovės prašymu bylą nagrinėjantis pareigūnas atliko apklausą, kurioje taip pat dalyvavo *3M*.

18 2006 m. gruodžio 21 d. Komisijos prašymu *3M* raštu patvirtino kai kuriuos pareiškimus, pateiktus per apklausą.

19 Per administracinę procedūrą ieškovė pateikė Komisijai tris Gamtos mokslų ir medicinos instituto (toliau – institutas) ekspertizes.

20 2007 m. kovo 21 d. institutas atliko pirmą ekspertizę (toliau – instituto ekspertizė Nr. I), kurioje buvo ištirta ginčijamos plombos reakcija į šlyties ir lupimo jėgas.

21 2007 m. balandžio 11 d. Komisija pavedė Kr., prisiekusiam ekspertui klijavimo metodikos ir plastikų veikimo srityje, parengti ataskaitą dėl ginčijamos plombos funkcionalumo ir naudojimosi ja tam tikrų aspektų. Jo pirma ataskaita (toliau – Kr. ataskaita Nr. I) buvo parengta 2007 m. gegužės 8 dieną.

22 2007 m. gegužės 15 d. institutas atliko antrą ekspertizę (toliau – instituto ekspertizė Nr. II), kurioje ištirta ginčijamos plombos reakcija į šlyties tempiant ir spaudžiant jėgas, taip pat į lupimo jėgas po to, kai panaudota valymo priemonė *Synto* (toliau – *Synto*).

23 2007 m. birželio 6 d. Komisija, remdamasi *3M* pareiškimais ir Kr. ataskaita Nr. I, pranešė ieškovei apie po pranešimo apie kaltinimus nustatytas naujas aplinkybes ir suteikė jai galimybę pateikti savo rašytines pastabas šiuo klausimu.

24 2007 m. liepos 7 d. ieškovė pateikė savo rašytines pastabas Komisijai ir paprašė naujos apklausos. Pastarasis prašymas buvo atmestas.

25 2007 m. spalio 1 d. ieškovė Komisijai pateikė trečią, 2007 m. rugsėjo 27 d. instituto ekspertizę (toliau – instituto ekspertizė Nr. III), kurioje ištirta nagrinėjamos plombos reakcija į lupimo jėgą esant susidėvėjimo, *Synto* ir oro drėgmės poveikiui.

26 Po to Komisija įpareigojo Kr. pakomentuoti argumentus ir pastabas, pateiktus ieškovės 2007 m. liepos 6 d. laiške ir instituto ekspertizėse Nr. II ir Nr. III. 2007 m. lapkričio 20 d. Kr. parengė savo antrą ataskaitą (toliau – Kr. ataskaita Nr. II).

27 2007 m. lapkričio 23 d. laišku Komisija ieškovei pranešė apie papildomas faktines aplinkybes, nustatytas po jos 2007 m. birželio 6 d. laiško. Tuo pačiu ji leido ieškovei susipažinti su atitinkamais dokumentais, tarp jų su Kr. ataskaita Nr. II.

28 2007 m. gruodžio 10 d. ieškovė išreiškė nuomonę dėl 2007 m. lapkričio 23 d. išsiųstų dokumentų.

29 2008 m. sausio 15 d. Komisija gavo kitą ieškovės laišką, prie kurio buvo pridėti 20 asmenų, kurie, ieškovės teigimu, turėjo raktą, leidžiantį 2006 m. gegužės 29 d. vakare patekti į patalpą G.505 (toliau – raktus turėję asmenys), priesaika patvirtinti pareiškimai. Šie asmenys savo pareiškimuose tvirtino, kad nagrinėjamu metu (nuo 2006 m. gegužės 29 d. 19 val. iki 2006 m. gegužės 30 d. 9 val. 30 min.) jie arba nebuvo pastate G, arba neatidarė nagrinėjamos patalpos durų (ginčijamo sprendimo 42 konstatuojamoji dalis).

30 2008 m. sausio 30 d. Komisija priėmė sprendimą C(2008) 377 galutinis, susijusį su baudos už sugadintą plombą nustatymu pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 23 straipsnio 1 dalies e punktą (byla COMP/B-1/39.326—E.ON Energie AG) (toliau – ginčijamas sprendimas), kurio santrauka paskelbta 2008 m. rugsėjo 19 d. *Europos Sąjungos oficialiame leidinyje* (OL C 240, p. 6).

31 Ginčijamo sprendimo rezoliucinėje dalyje nurodoma:

„*1 straipsnis*

E.ON Energie AG sugadino plombą, kurią uždėjo Komisijos pareigūnai pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 2 dalies d [punktą], ir bent jau dėl neatsargumo pažeidė to paties reglamento 23 straipsnio 1 dalies e [punktą].

2 straipsnis

Už 1 straipsnyje nurodytą pažeidimą *E.ON Energie AG* skiriama 38 000 000 eurų bauda.

<...>“

Procesas ir šalių reikalavimai

32 2008 m. balandžio 15 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu ieškovė pareiškė šį ieškinį.

33 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— nepatenkinus pirmojo reikalavimo, sumažinti paskirtos baudos dydį iki tinkamo dydžio,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

34 Komisija Bendrojo teismo prašo:

— atmesti visą ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

35 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Bendrasis Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį. Per 2010 m. balandžio 14 d. posėdį buvo išklausytos šalių pastabos žodžiu ir jų atsakymai į Bendrojo Teismo žodžiu užduotus klausimus.

Dėl teisės

36 Ieškovė, pagrįsdama ieškinį, nurodo devynis pagrindus. Septyni pirmieji pagrindai susiję su plombos sugadinimo konstatavimu, o du paskutinieji – su baudos dydžiu.

37 Pirmasis pagrindas susijęs su įrodinėjimo pareigos pažeidimu, antrasis su „inkvizitorinio proceso principo“ pažeidimu, trečiasis su tariamai klaidinga prielaida dėl tinkamo plombavimo, ketvirtasis su tariamai klaidinga prielaida dėl ginčijamos plombos „akivaizdžios būklės“ kitą dieną po patikrinimo, penktasis su tariamai klaidinga prielaida dėl apsauginės plėvelės tinkamumo Komisijos atliekamam oficialiam plombavimui, šeštasis su tuo, kad Komisija neatsižvelgė į „alternatyvius scenarijus“, dėl kurių galėjo

pakisti ginčijamos plombos būklė, septintasis su nekaltumo prezumpcijos principo pažeidimu, aštuntasis su Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 1 dalies pažeidimu, nes nebuvo nustatyta, kad ieškovė padarė kokį nors pažeidimą, ir, galiausiai, devintasis su EB 253 straipsnio ir proporcingumo principo pažeidimu nustatant baudos dydį.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su įrodinėjimo pareigos pažeidimu

Šalių argumentai

38 Ieškovė teigia, kad pagal posakį *in dubio pro reo*, nekaltumo prezumpcijos principą, kuris įtvirtintas 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) 6 straipsnio 2 dalyje, ir Reglamento Nr. 1/2003 2 straipsnio pirmą sakinį Komisijai tenka įrodinėjimo pareiga procedūrose, kurios gali baigtis baudų paskyrimu remiantis kartelių teisės normomis. Kadangi Komisija privalo laikytis pagrindinių baudžiamosios teisės garantijų ir tinkamai įrodyti pažeidimo buvimą, jos galimos abejonės turi būti aiškinamos atitinkamos įmonės naudai. Ieškovės teigimu, pagal teismų praktiką, kai Komisija remiasi prielaida, kad nustatytos faktinės aplinkybės gali būti suprantamos tik kaip pažeidimo rezultatas, pakanka nustatyti aplinkybes, leidžiančias kitaip pažvelgti į Komisijos nustatytas faktines aplinkybes ir pateikti kitokį faktinių aplinkybių paaiškinimą nei tas, kurį pateikė Komisiją padarydama išvadą dėl pažeidimo egzistavimo.

39 Kalbant apie Komisijos teiginį, kad ginčijamos plombos pokyčiai bet kuriuo atveju yra realaus plombos pažeidimo sudėties „matomas įrodymas“, ieškovė teigia, kad toks įrodymas nesuderinamas su posakiu *in dubio pro reo*. „Matomas įrodymas“ pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 1 dalyje numatytą procedūrą nėra priimtinas įrodymas ir bet kuriuo atveju jo nepakanka siekiant įrodyti pažeidimą, už kurį taikoma bauda. Net jei nurodydama „matomą įrodymą“ Komisija iš tiesų kalbėjo apie netiesioginį įrodymą, ji nieko neįrodė, nes nepateikė jokių kitų netiesioginių įrodymų.

40 Be to, Komisijai tenkančią įrodinėjimo naštą nagrinėjamu atveju pasunkina jos pačios veiksmai.

41 Pirma, naudodama ginčijamą plombą Komisija nesiėmė tinkamų priemonių, kad būtų apribotas „klaidingos teigiamos reakcijos“ pavojus (t. y. užrašo VOID atsiradimas ant ginčijamos plombos, nors pastaroji nebuvo nuimta), be kita ko, dėl jos plombos laikymo termino nesilaikymo. Todėl Komisija privalėjo įrodyti, jog nepaisant to, kad ginčijamos plombos maksimali laikymo trukmė buvo praleista, ji buvo tinkama ir veikianti 2006 m. gegužės 29–30 d. naktį. Šiuo atžvilgiu gamintojo informacijos nepakanka, nes *3M* tik apsauginės plėvelės informaciniame lape (toliau – informacinis lapas) nurodė maksimalią dviejų metų laikymo trukmę, taip pat jai nepavyko pateikti galutinės nuomonės dėl tikslios produkto galiojimo trukmės atsakyme į Komisijos klausimus. Komisija, pateikdama Kr. bandymus, kurie, beje, nebuvo atlikti su pačia ginčijama plomba, to taip pat neįrodė. Galiausiai, instituto ekspertizėje nurodyta, kad plombos plėvelės jautriausios jų pritvirtinimo aplinkybėms ir oro drėgmės lygiui.

42 Antra, Komisija nesiėmė reikalingų priemonių vietoje įrodymams išsaugoti, nes nenufotografavo ginčijamos plombos prieš atidarydama duris, ypač atsižvelgdama į pastabas, susijusias su ginčijamos plombos būkle, kurias pateikė ieškovės atstovai Komisijos pareigūnams 2006 m. gegužės 30 d. ryte. Šiuo požiūriu pats plombos sugadinimo protokolas nėra pakankamas ginčijamos plombos būklės įrodymas, nes jis buvo parengtas po patikrinimo.

43 Atsižvelgiant į posakį *in dubio pro reo* ir į tai, kad dėl Komisijos veiksmų įrodinėjimo našta pasunkėjo, negalima konstatuoti, jog egzistuoja plombos sugadinimas, už kurį atsako ieškovė. Taigi Komisija neginčijamai neįrodė pažeidimo materialios sudėties.

44 Atvirkščiai nei teigia Komisija, šis pagrindas yra ne abstraktus, o juo konkrečiai teigiama, kad neįrodyta, jog aplinkybės, už kurias atsako ieškovė, nulėmė ginčijamos plombos būklės pokyčius. Todėl, net jei nebūtų ieškovės pateiktų ekspertizių, baudos taikymas nebūtų pagrįstas. Procedūroje, kuri gali baigtis sprendimu paskirti baudą, atitinkama įmonė neprivalo pateikti kaltės nebuvimo įrodymų ar „alternatyvių scenarijų“. Atvirkščiai, Komisija bendrai turi nagrinėti visas kaltę įrodančias ir paneigiančias aplinkybes bei pateikti absoliučius ir neginčijamus įrodymus, kad aplinkybės, už kurias atsako ieškovė, nulėmė ginčijamos plombos būklės pasikeitimą. Vien tik tikimybės padaryti pažeidimą nepakanka, kad būtų pritaikyta bauda, juolab, kad ieškovė iškėlė pakankamai abejonių dėl įrodymų tyrimo.

45 Nors reikia pripažinti, kad iš pradžių Komisija pateikė akivaizdžiai įtikinamus įrodymus, patvirtinančius plombos sugadinimo sudėtį, ieškovė vis dėlto sėkmingai pateikė priešingus įrodymus. Jai bet kuriuo atveju pavyko sukelti abejonių dėl to, ar Komisijos įrodymų pakanka pažeidimui nustatyti. Atvirkščiai nei siūlė Komisija ginčijamo sprendimo 44 konstatuojamojoje dalyje, ieškovė, kalbėdama apie plombos sugadinimo egzistavimą, neapsiribojo tik „pateikdama galimą kitą paaiškinimą“ arba „nurodydama netipiškos įvykių <...> eigos teorinę galimybę“, bet pasirėmė keliomis instituto ekspertizėmis, kad įrodytų, jog dėl kai kurių aplinkybių, t. y. ginčijamos plombos susidėvėjimo, oro drėgmės, durų ir jų staktos vibracijos bei dėl jos atsiradusio šlyties tempimo ir *Synto* poveikio, galėjo atsirasti ginčijamos plombos patempimas, sudarantis patikrinimo grupės konstatuotą „sugadinimo įspūdį“. Procedūroje, kuri baigiasi sprendimu paskirti baudą, galimi ypatumai Komisijai pasirenkant plombos tarpinį produktą (šiuo atveju apsauginę plėvelę), jos sandėliavimą ir jos naudojimą negalėjo būti laikomi visiškai nesvarbiais.

46 Šiuo pagrindu ieškovė siūlo, kad pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 65 straipsnio c punktą dėl sąlygų, kuriomis ginčijama plomba buvo rasta 2006 m. gegužės 30 d. ryte, kaip liudytojai būtų apklausti jos advokatas, taip pat *E.ON* darbuotojas.

47 Komisija prašo atmesti pirmąjį pagrindą, nes jis suformuluotas abstrakčiai, neišnagrinėjus konkretaus poveikio įrodymų vertinimui ir ginčijamam sprendimui. Ji taip pat ginčija ieškovės argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

48 Remiantis Reglamento Nr. 1/2003 2 straipsniu, taip pat nusistovėjusia teismų praktika taikant EB 81 ir 82 straipsnius, Komisija, nagrinėdama bylą dėl pažeidimo egzistavimo konkurencijos teisės srityje, privalo įrodyti savo konstatuotus pažeidimus ir pateikti įrodymus, kurie teisės požiūriu pakankamai patvirtintų pažeidimą sudarančių aplinkybių buvimą (1998 m. gruodžio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Baustahlgewebe prieš Komisiją*, C-185/95 P, Rink. p. I-8417, 58 punktas ir 2004 m. sausio 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo *BAI ir Komisija prieš Bayer*, C-2/01 P ir C-3/01 P, Rink. p. I-23, 62 punktas, 2007 m. rugsėjo 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Microsoft prieš Komisiją*, T-201/04, Rink. p. II-3601, 688 punktas). Tam tikslui ji turi pateikti pakankamai tikslius įrodymus, patvirtinančius, kad pažeidimas tikrai buvo padarytas (šiuo klausimu žr. 1984 m. kovo 28 d. Teisingumo Teismo sprendimo *CRAM ir Rheinzink prieš Komisiją*, 29/83 ir 30/83, Rink. p. 1679, 20 punktą ir 1993 m. kovo 31 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ahlström Osakeytiö ir kt. prieš Komisiją*, C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 ir C-125/85-C-129/85, Rink. p. I-1307, 127 punktą, 1999 m. sausio 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Riviera Auto Service ir kt. prieš Komisiją*, T-185/96, T-189/96 ir T-190/96, Rink. p. II-93, 47 punktą).

49 Be to, reikia priminti, kad kai pagal EB 230 straipsnį pateikiamas ieškinys dėl panaikinimo, Bendrijos teismas privalo patikrinti tik ginčijamo akto teisėtumą (2004 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *JFE Engineering ir kt. prieš Komisiją*, T-67/00, T-68/00, T-71/00 ir T-78/00, Rink. p. II-2501, 174 punktas).

50 Taigi ieškinį dėl Komisijos sprendimo, kuriuo konstatuojamas konkurencijos teisės normų pažeidimas ir paskiriamos piniginės baudos, panaikinimo nagrinėjantis teismas turi įvertinti, ar Komisijos sprendime pateiktų įrodymų ir kitų aplinkybių pakanka pripažinti ginčijamą pažeidimą (49 punkte minėto Sprendimo *JFE Engineering ir kt. prieš Komisiją* 175 punktas).

51 Be to, kilus abejonėms, teismas jas turėtų vertinti įmonės, kuriai skirtas pažeidimą konstatuojantis sprendimas, naudai (šiuo klausimu žr. 1978 m. vasario 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *United Brands ir United Brands Continentaal prieš Komisiją*, 27/76, Rink. p. 207, 265 punktą). Taigi teismas negali pripažinti, kad Komisija pateikė pakankamų pažeidimo padarymo įrodymų, jei dėl šio klausimo dar yra abejonių, o ypač kai nagrinėjamas ieškinys dėl sprendimo, kuriuo paskiriama piniginė bauda, panaikinimo (49 punkte minėto Sprendimo *JFE Engineering ir kt. prieš Komisiją* 177 punktas).

52 Tokioje situacijoje reikia atsižvelgti į nekaltumo prezumpcijos principą, įtvirtintą EŽTK 6 straipsnio 2 dalyje, kuris yra viena iš pagrindinių teisių, kurios remiantis Teisingumo Teismo praktika, patvirtintą ir Suvestinio Europos akto preambulėje, Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnio 2 dalimi bei 2000 m. gruodžio 7 d. Nicoje paskelbtos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (OL C 364, p. 1) 47 straipsniu, yra užtikrinamos Bendrijos teisės sistemoje. Atsižvelgiant į nagrinėjamų pažeidimų bei paskirtų sankcijų pobūdį ir griežtumą, nekaltumo prezumpcijos principas taikomas ir procedūroms dėl įmonėms taikomų konkurencijos normų pažeidimų, kurių metu gali būti paskirtos piniginės baudos ar periodiniai mokėjimai (šiuo klausimu žr. 1984 m. vasario 21 d. Europos žmogaus teisių teismo sprendimą *Öztürk*, serija A, Nr. 73 ir 1987 m. rugpjūčio 25 d. Sprendimą *Lutz*, serija A, Nr. 123-A; 1999 m. liepos 8 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Hüls prieš Komisiją*, C-199/92 P, Rink. p. I-4287, 149 ir 150 punktus bei 1999 m. liepos 8 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Montecatini prieš Komisiją*, C-235/92 P, Rink. p. I-4539, 175 ir 176 punktus; 49 punkte minėto Sprendimo *JFE Engineering ir kt. prieš Komisiją* 178 punktą).

53 Ieškovė remiasi teismų praktika dėl suderintų veiksmų, draudžiamų pagal EB 81 straipsnį, pagal kurį atitinkamų įmonių paraleliniai veiksmai gali būti laikomi šiai nuostatai prieštaraujančių suderintų veiksmų įrodymu, jei suderinti veiksmai yra vienintelis galimas paaiškinimas (48 punkte minėto Sprendimo *CRAM ir Rheinzink prieš Komisiją* 16 punktas). Taigi kalbant apie suderintus veiksmus, Komisija privalo,

atsižvelgdama į atitinkamų įmonių per administracinę procedūrą pateiktus argumentus, išnagrinėti visus galimus nagrinėjamų veiksmų paaiškinimus ir pripažinti pažeidimą, tik kai pažeidimas yra vienintelis galimas paaiškinimas.

54 Todėl, jei Komisija konstatuoja konkurencijos taisyklių pažeidimą, pasiremdama atitinkamų įmonių veiksmais, Sąjungos teismas turi panaikinti nagrinėjamą sprendimą, kai įmonės pateikia argumentus, leidžiančius kitaip pažvelgti į Komisijos nustatytas faktines aplinkybes, ir pateikti kitokį faktinių aplinkybių paaiškinimą nei tas, kurį pateikė Komisija padarydama išvadą dėl pažeidimo egzistavimo (48 punkte minėto Sprendimo *CRAM ir Rheinzink prieš Komisiją* 16 punktas ir 48 punkte minėto Sprendimo *Ahlström Osakeyhtiö ir kt. prieš Komisiją* 126 ir 127 punktai).

55 Tačiau, taip pat kaip ir tuo atveju, kai Komisija konstatuodama EB 81 ir 82 straipsnių pažeidimą pasiremia dokumentiniais įrodymais, atitinkamos įmonės turi ne tik pateikti kitokį galimą Komisijos teiginio paaiškinimą, bet ir įrodyti, kad ginčijamame sprendime pateiktų įrodymų nepakanka pažeidimui nustatyti (šiuo klausimu žr. 1999 m. balandžio 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. prieš Komisiją*, T-305/94-T-307/94, T-313/94-T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 ir T-335/94, Rink. p. II-931, 725-728 punktus ir 49 punkte minėto Sprendimo *JFE Engineering ir kt. prieš Komisiją* 187 punktą), nagrinėjamu atveju laikytina, kad kai Komisija pasiremia tiesioginiais įrodymais, atitinkamos įmonės turi įrodyti, jog Komisijos pateikti įrodymai yra nepakankami. Buvo pripažinta, kad toks įrodinėjimo pareigos perkėlimas nepažeidžia nekaltumo prezumpcijos principo (šiuo klausimu žr. 52 punkte minėto Sprendimo *Montecatini prieš Komisiją* 181 punktą).

56 Be to, svarbu pabrėžti, kad įmonė negali perkelti įrodinėjimo pareigos Komisijai, pasiremdama aplinkybėmis, kurių ji negali įrodyti (šiuo klausimu žr. 2004 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Mannesmannröhren-Werke prieš Komisiją*, T-44/00, Rink. p. II-2223, 262 punktą ir 49 punkte minėto Sprendimo *JFE Engineering ir kt. prieš Komisiją* 343 punktą). Kitaip tariant, kai Komisija pasiremia įrodymais, kurie iš esmės pakankami pažeidimui įrodyti, atitinkamai įmonei nepakanka pasiremti galimybe, jog įvyko aplinkybė, kuri galėjo turėti poveikio minėtų įrodymų įrodomajai galiai, kad Komisijai tektų pareiga įrodyti, jog ši aplinkybė neturėjo poveikio įrodymų įrodomajai galiai. Atvirkščiai, išskyrus atvejus, kai tokio įrodymo atitinkama įmonė negalėjo pateikti dėl pačios Komisijos veiksmų (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Mannesmannröhren-Werke prieš Komisiją* 261 ir 262 punktus ir 49 punkte minėto Sprendimo *JFE Engineering ir kt. prieš Komisiją* 342 ir 343 punktus), atitinkama įmonė privalo teisės požiūriu pakankamai įrodyti, pirma, kad egzistuoja aplinkybė, kuria ji remiasi, antra, kad šia aplinkybe paneigiama įrodymų, kuriais remiasi Komisija, įrodomoji galia.

57 Šiuo pagrindu ieškovė teigia, kad Komisija ginčijamame sprendime turėjo neginčytinai įrodyti, jog ieškovė atsako už ginčijamos plombos būklės pasikeitimą, konstatuotą 2006 m. gegužės 30 d., įrodžiusi, kad įvairios ieškovės nurodytos aplinkybės negalėjo paaiškinti šios būklės. Ieškovės nuomone, ji neturi pateikti kaltę paneigiančių įrodymų arba „alternatyvių scenarijų“. Vien tik galimybės padaryti pažeidimą nepakanka baudai paskirti, juolab, kad ieškovė iškėlė pakankamai abejonių dėl įrodymų tyrimo. Taigi savo pirmajame pagrinde ieškovė remiasi ginčijamos plombos susidėvėjimu, oro drėgme, durų ir jų staktos vibracija bei dėl jos atsiradusiu šlyties tempimu, taip pat *Synto* poveikiu, dėl kurių galėjo atsirasti ginčijamos plombos patempimas, sudarantis patikrinimo grupės konstatuotą „sugadinimo įspūdį“.

58 Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad kitaip nei teigia Komisija, ieškovės nurodytas pagrindas nėra abstraktus, nes iš esmės ieškovė teigia, kad atsižvelgiant į tai, jog Komisija pažeidė principus, reglamentuojančius įrodinėjimo pareigą Bendrijos konkurencijos teisėje, ji teisės požiūriu pakankamai neįrodė, kad ginčijamos plombos būklė pasikeitė dėl aplinkybių, už kurias atsako ieškovė, todėl ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas.

59 Vis dėlto iš ginčijamo sprendimo matyti, kad Komisija nepažeidė įrodinėjimo pareigą reglamentuojančių principų. Iš tiesų, viena vertus, ginčijamo sprendimo 44 konstatuojamojoje dalyje aiškiai nurodyta, kad „Komisija turi išdėstyti faktines aplinkybes, reikalingas nurodomam plombos sugadinimui įrodyti“. Kita vertus, išvadą dėl plombos sugadinimo Komisija pagrindė ginčijamos plombos būkle 2006 m. kovo 30 d. ryte, kai, jos teigimu, ant viso jos paviršiaus buvo užrašai VOID, taip pat klijų likučiai ant kitos jos pusės, kaip matyti, be kita, iš Komisijos ir *Bundeskartellamt* inspektorių pareiškimų bei plombos sugadinimo protokole esančių išvadų (ginčijamo sprendimo 75 ir 76 punktai).

60 Taigi Komisija, pasirėmusi, be kita ko, šešių vietoje buvusių inspektorių pareiškimais ir tuo, kad ieškovė pasirašė plombavimo protokolą, pirmiausia konstatavo tinkamą ginčijamos plombos pritvirtinimą 2006 m. gegužės 29 d. vakare (ginčijamo sprendimo 50 ir 51 konstatuojamosios dalys). Po to, kaip nurodyta šio sprendimo 59 punkte, Komisija konstatavo ginčijamos plombos būklės pasikeitimą 2006 m. gegužės 30 d. ryte, o tai, jos nuomone, įrodo plombos sugadinimą.

61 Nepaisant įrodymų, kuriais pasirėmė Komisija, įrodomosios galios, kurią reikės įvertinti nagrinėjant trečiąjį ir penktąjį pagrindus, Komisija ginčijamo sprendimo 44 konstatuojamoje dalyje teisingai nusprendė, jog „[nepakanka vien tik nurodyti] netipiškos įvykių <...> eigos teorinę galimybę“, kad būtų paneigtas pažeidimo buvimas. Iš tiesų

pagal šio sprendimo 55 ir 56 punktuose nurodytus principus ieškovė turi įrodyti ne tik tai, kad aplinkybės, kuriomis ji remiasi siekdama paaiškinti ginčijamos plombos būklę 2006 m. gegužės 30 d., realios, bet taip pat ir tai, kad šios aplinkybės paneigia Komisijos pateiktų įrodymų įrodomąją galią.

62 Ginčijamame sprendime Komisija išnagrinėjo ieškovės per administracinę procedūrą pateiktus alternatyvius paaiškinimus, susijusius su ginčijamos plombos būkle 2006 m. gegužės 30 dieną. Vis dėlto Komisija nusprendė, kad šie paaiškinimai neįrodo, jog ši būklė atsirado dėl kitų nei plombos sugadinimas aplinkybių (ginčijamo sprendimo 62–68 ir 77–98 konstatuojamosios dalys). Tokiomis sąlygomis negali būti pripažintas koks nors principų, susijusių su įrodinėjimo pareiga, pažeidimas.

63 Galiausiai ieškovė negali tvirtinti, kad dvi aplinkybės, t. y. tariamas ginčijamų plombų susidėvėjimas ir nuotraukų, patvirtinančių ginčijamos plombos būklę prieš durų atidarymą, pasunkino Komisijai tenkančią įrodinėjimo naštą. Darant prielaidą, kad šių aplinkybių buvimas yra pakankamai įrodytas, reikia išnagrinėti, ar, atsižvelgiant į dėl šių aplinkybių ieškovės pateiktus argumentus, Komisijos pateikti įrodymai teisės požiūriu pakankamai patvirtina išvadą dėl plombos sugadinimo pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 1 dalies e punktą. Ši analizė bus atlikta nagrinėjant trečiąjį–penktąjį pagrindus.

64 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad pirmąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su „inkvizitorinio proceso principo“ pažeidimu

Šalių argumentai

65 Pasirėmusi 1966 m. liepos 13 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Consten ir Grundig prieš Komisiją* (56/64 ir 58/64, Rink. p. 429) ir 1991 m. lapkričio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Technische Universität München* (C-269/90, Rink. p. I-5469), ieškovė primena, kad pagal „inkvizitorinio proceso principą“ Komisija privalo *ex officio* išsiaiškinti faktines aplinkybes ir atidžiai bei nešališkai išnagrinėti visas konkrečiu atveju svarbias aplinkybes. Tačiau šis „principas“ nagrinėjamu atveju buvo pažeistas.

66 Pirma, Komisija turėjo pašalinti „akivaizdžius neaiškumus“, susijusius su *Synto* sudėtimi. Komisija neturėjo apsiriboti teiginiu, kad ji nežinojo, kokią priemonę institutas naudojo atlikdamas savo ekspertizes (ginčijamo sprendimo 85 konstatuojamoji dalis). Institutas savo ekspertizėje Nr. II nustatė, kad *Synto* sudėtyje yra 2-(2-butoksietoksi) etanolio. Tačiau ši sudedamoji dalis sugadintų daugelį organinių medžiagų. Atvirkščiai, Kr. pats neatliko *Synto* sudėties tyrimo, bet manė, kad valymo priemonė buvo sudaryta iš „aktyviosios paviršiaus medžiagos vandens tirpalo, kuriame yra 2-butoksietanolio ir 2-propanolio (izopropilo alkoholio)“. Tokios medžiagos poveikis yra tik panašus į alkoholio poveikį, o instituto tirtos medžiagos poveikis yra ir toks pats kaip eterio, vadinasi, ji turėjo papildomą tirpiklio poveikį klijams ir markerio žymėms. Instituto ekspertizės rezultatai turėjo paskatinti Komisiją atlikti papildomus *Synto* sudėties tyrimus. Komisija negali atsisakyti jų atlikti remdamasi vien tik tuo, kad vienintelė

Synto rūšis, kuri didžiąja dalimi buvo bevandenė (toliau – *Synto Forte*), remiantis gamintojo duomenimis, nebuvo parduodama vieno litro buteliuose, kuriuos naudojo valymo bendrovė (ginčijamo sprendimo 85 punktas). Negalima atmesti, kad gamintojas padarė klaidingus pareiškimus ir (arba), kad *Synto* pakuotė pasikeitė vėliau.

67 Komisija taip pat neatsižvelgė į tai, kad anksčiau valymo bendrovės naudota valymo priemonė (*Synto Forte*) buvo pakeista *Synto* prieš pat patikrinimą, ir apie tai Komisijai buvo pranešta ieškovės atsakyme į 2007 m. spalio 19 d. prašymą pateikti informaciją. Atsižvelgiant į tai, neatmestina, kad valymo bendrovė dar turėjo *Synto Forte* likučių. Komisija galėjo nesunkiai atlikti panaudotos valymo priemonės tyrimą, nes ieškovė jai pasiūlė atsiųsti butelyje likusio turinio dalį.

68 Antra, Komisija pažeidė pareigą atlikti tyrimą savo iniciatyva, nes neišnagrinėjo tariamos galimybės, kad raktus turėję asmenys leido į patalpą G.505 patekti tretiesiems asmenims, ir tariamos galimybės, kad kažkas pateko į šią patalpą kitaip. Komisija ginčijamo sprendimo 98 ir 100 konstatuojamosiose dalyse neatsižvelgė į tai, kad nagrinėjamos patalpos durys buvo ne tik užplombuotos, bet ir užrakintos siekiant užkirsti kelią bet kokiam patekimui į patalpą. Iš raktus turėjusių asmenų priesaika patvirtintų pareiškimų matyti, kad nagrinėjamą naktį nagrinėjamos patalpos durys nebuvo nei atrakintos, nei atidarytos. Ieškovė prašo, kad tą patvirtinantys įrodymai būtų pateikti apklausiant šiuos asmenis kaip liudytojus pagal Procedūros reglamento 65 straipsnio c punktą.

69 Kadangi Komisija tvirtina, kad kiti asmenys galėjo gauti patalpos G.505 raktą iš raktus turėjusių asmenų (ginčijamo sprendimo 98 konstatuojamoji dalis), ieškovė teigia, kad, atsižvelgiant į Komisijos pareigą visiškai išsiaiškinti faktines aplinkybes, ji turėjo pareikalauti, jog priesaika patvirtinti pareiškimai būtų papildyti, arba pati išsiaiškinti raktų buvimo vietą.

70 Taip pat, kadangi Komisija tvirtino, kad pagal priesaika patvirtintus pareiškimus neatmestina, kad „durys buvo atidarytos kitaip“ (ginčijamo sprendimo 98 konstatuojamoji dalis), ji turėjo atlikti patalpos G.505 spynos ir durų tyrimus, kurie galėtų patvirtinti įsilaužimą ar bandymą atlikti bet kokius kitus veiksmus. Durų paviršiaus tyrimas būtų leidęs nustatyti, kad gali būti atmestas durų atidarymas kitais būdais.

71 Ieškovė priduria, kad negali būti daroma prielaida, jog ji sąmoningai skatino vieną iš raktus turėjusių asmenų sugadinti ginčijamą plombą ir (arba) atidaryti duris. Ji mano, kad tokiam trečiajam asmeniui, pateikusiam melagingą priesaika patvirtiną pareiškimą, pagal Vokietijos teisę gresia baudžiamosios sankcijos ir gali atsirasti pareiga sumokėti didelę kompensaciją.

72 Trečia, Komisija, klausimyne inspektoriams suformuluodama klausimą Nr. 6, kuris neleido inspektoriams pateikti savarankiškų išvadų arba darė joms įtaką, pažeidė „inkvizitorinio proceso principą“.

73 Komisija nurodo, kad šis pagrindas turi būti atmestas, nes ieškovė pateikė tik bendras pastabas, tačiau nenurodė, kokį poveikį pateikti kaltinimai turi ginčijamo sprendimo teisėtumui. Ji taip pat ginčija ieškovės argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

74 Kaip buvo nurodyta šio sprendimo 48 ir 49 punktuose, konkurencijos teisėje Komisija privalo įrodyti savo konstatuotus pažeidimus ir pateikti įrodymus, kurie teisės požiūriu pakankamai patvirtintų pažeidimą sudarančių aplinkybių buvimą. Tam tikslui ji turi pateikti pakankamai tikslius ir nuoseklius įrodymus, patvirtinančius, kad pažeidimas tikrai buvo padarytas.

75 Be to, pažymėtina, kad Komisija, remdamasi gero administravimo principu, turi savo priemonėmis prisidėti prie reikšmingų faktų ir aplinkybių nustatymo (65 punkte minėto Sprendimo *Consten ir Grundig prieš Komisiją* 501 punktas).

76 Viena iš garantijų, kurias suteikia Bendrijos teisės sistema, be kita ko, yra kompetentingos institucijos pareiga atidžiai ir nešališkai išnagrinėti visas nagrinėjamam atvejui svarbias aplinkybes (šiuo klausimu žr. 65 punkte minėto Sprendimo *Technische Universität München* 14 punktą ir 1995 m. rugsėjo 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Nölle prieš Tarybą ir Komisiją*, T-167/94, Rink. p. II-2589, 73 punktą).

77 Šiuo klausimu pirmiausia konstatuotina, kad ieškovės pagrindu siekiama įrodyti, jog Komisija neišnagrinėjo visų nagrinėjamam atvejui svarbių aplinkybių, konkrečiai kalbant, nepaneigė neaiškumų, susijusių su *Synto* sudėtimi, ir pakankamai neišnagrinėjo galimybės patekti į patalpą G.505. Taigi tokie trūkumai, darant prielaidą, kad jie tam tikrais atvejais gali sumažinti Komisijos ginčijamame sprendime pateiktų įrodymų įrodomąją galią, gali turėti poveikio šio sprendimo teisėtumui.

78 Pirma, kalbant apie ieškovės argumentą, pagal kurį Komisiją paliko kai kuriuos neaiškumus dėl 2006 m. gegužės 30 d. naudotos valymo priemonės sudėties, pirmiausia pažymėtina, kad, atvirkščiai nei teigia ieškovė, ginčijamo sprendimo 85 konstatuojamojoje dalyje Komisija neapsiribojo tvirtinimu, jog ji nežino, kokią priemonę institutas naudojo savo tyrimams. Minėtoje konstatuojamojoje dalyje, pirma, Komisija teigė, kad iš Kr. ataskaitos Nr. I ir Kr. ataskaitos Nr. II matyti, jog *Synto* poveikis ginčijamos plombos paviršiui neturėjo jokios įtakos jos veikimui. Kita vertus, ji atmetė ieškovės teiginį, pagal kurį Kr. savo bandymams nenaudojo originalios valymo priemonės.

79 Pirmiausia, ji iš tiesų nurodė, kad ji iš pačios valymo bendrovės gavo būtent tą patį valiklį, kuris buvo naudotas ieškovės patalpose 2006 m. gegužės 29–30 d. naktį, ir kad tik ši valymo priemonė buvo naudota tyrimuose. Be to, konstatuotina, kad ginčijamo sprendimo 85 konstatuojamojoje dalyje nurodytas teiginys, pagal kurį Komisija nežinojo, kokią priemonę institutas naudojo savo tyrimuose, atsako į ieškovės argumentą, pagal kurį institutas ištyrė priemonę, kurią jam nusiuntė ieškovė, ir nustatė, kad tai bevandenis tirpalas, kurio pagrindinė sudedamoji dalis 2-(2-butoksietoksi) etanolis. Tačiau, remiantis gamintojo duomenimis, *Synto Forte*, vienintelė *Synto* rūšis, kuri didžiąja dalimi yra bevandenė, neparduodama vieno litro buteliuose, kurie buvo naudojami patalpos G.505 durims valyti, ir naudojama ne kaip valymo priemonė, bet kaip dėmių valiklis.

80 Antra, Komisija neprivalėjo ištirti *Synto* sudėties, nes bandymams atlikti ji naudojo *Synto*, kurią naudojo valymo bendrovė patalpos G.505 durims ir kurią jam tiesiogiai atsiuntė ši bendrovė, o to ieškovė, paklausta šio klausimo per posėdį, neginčijo. Be to, iš 2006 m. rugsėjo 5 d. laiško, kurį Komisijai nusiuntė valymo bendrovė, ir ypač iš šios

bendrovės atsakymo, pateikto į antrą Komisijos klausimą, matyti, kad iš tiesų *Synto* buvo naudojamas minėtos patalpos durims valyti. Galiausiai *Synto* saugos duomenų lape nenurodyta, kad *Synto* sudėtyje yra 2-(2-butoksietoksi)etanolio.

81 Trečia, ieškovė neginčija, kad pagal gamintojo interneto puslapyje esančius duomenis *Synto Forte* neparduodamas vieno litro buteliuose, kuriuos naudojo valymo bendrovė. Taigi ieškovės argumentai, pagal kuriuos neatmestina, kad gamintojas padarė klaidingus pareiškimus arba kad pakuotės pakeistos vėliau, yra neįtikinantys ir bet kuriuo atveju nepagrįsti.

82 Ketvirta, ieškovės argumentai, pagal kuriuos neatmestina, kad valymo bendrovė turėjo aktyvesnės *Synto* rūšies likučių, tariamai naudotos anksčiau, taip pat turi būti atmesti. Iš tiesų, viena vertus, ieškovė nepaaiškino, kodėl ši mediniams paviršiams kenksmingesnė rūšis buvo naudojama jos patalpų durims valyti. Kita vertus, iš ginčijamo sprendimo 85 konstatuojamosios dalies matyti, kad Komisija iš pačios valymo bendrovės gavo visiškai tą patį valiklį, kuris buvo naudotas ieškovės patalpose 2006 m. gegužės 30 d., ir tik šią priemonę naudojo daugybėje tyrimų. Ieškovė šio teiginio neginčija.

83 Kadangi valymo priemonė, su kuria Komisijos įgaliotas ekspertas atliko bandymus, buvo būtent valiklis, kurį naudojo valymo bendrovė 2006 m. gegužės 29–30 d. naktį, Komisija neturėjo jokio pagrindo atlikti jo sudėties tyrimo.

84 Antra, ieškovė teigia, kad Komisija pažeidė „inkvizitorinio proceso principą“, nes neišnagrinėjo galimybės, kad raktus turėję asmenys leido į patalpą G.505 patekti tretiesiems asmenims, taip pat galimybės, kad kažkas pateko į patalpą kitaip.

85 Tačiau pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 1 dalies e punktą Komisija gali paskirti baudas, kai tyčia ar dėl neatsargumo „buvo sugadintos plombos, Komisijos įgaliotų pareigūnų ar kitų lydinčiųjų asmenų uždėtos <...>“. Vadinasi, pagal šią nuostatą Komisija privalo įrodyti plombos sugadinimą. Tačiau ji neturi įrodyti, kad iš tiesų buvo įeita į patalpą, kuri buvo užplombuota, arba, kad su ten laikytais dokumentais atlikti kokie nors veiksmai. Nagrinėjamu atveju iš ginčijamo sprendimo 74–76 konstatuojamųjų dalių matyti, kad Komisija iš tiesų nusprendė, jog ginčijama plomba sugadinta. Tam tikslui Komisija, be kita ko, nurodė (ginčijamo sprendimo 74 konstatuojamoji dalis), jog „plombos būklė 2006 m. gegužės 30 d. ryte leido daryti išvadą, kad ji naktį buvo nuimta nuo patalpos durų ir kad tuo metu šios durys galėjo būti atidarytos“. Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, ieškovės teiginiai, kad nagrinėjamos patalpos durys nagrinėjamą naktį nebuvo nei atrakintos, nei atidarytos, kurie patvirtinti priesaika patvirtintais raktus turėjusių asmenų pareiškimais, yra nereikšmingi.

86 Bet kuriuo atveju, kaip nurodo Komisija, priesaika patvirtinti raktus turėjusių asmenų pareiškimai, padaryti nuo 2007 m. rugsėjo 2 d. iki gruodžio 22 d., t. y. praėjus pusantrų metų nuo faktinių aplinkybių, negali pakeisti jos išvados ginčijamame sprendime dėl plombos sugadinimo egzistavimo, nes, kaip matyti iš ieškovės atsakymų į Komisijos prašymą pateikti informaciją, kiti asmenys taip pat galėjo gauti raktą, leidžiantį atidaryti patalpos G.505 duris. Taigi Komisija neprivalėjo ištirti galimybės, kad raktus turėję asmenys leido patekti į patalpą tretiesiems asmenims ar pateko į patalpą G.505. Vadinasi, Komisija neprivalėjo ištirti nei galimybės, kad raktus turėję asmenys leido patekti į patalpą G.505 tretiesiems asmenims, nei galimybės, kad kažkas galėjo patekti į patalpą kitaip.

87 Trečia, ieškovė teigia, kad Komisija pažeidė „inkvizitorinio proceso principą“, nes klausimyne inspektoriams suformulavo klausimą Nr. 6, kuris neleido inspektoriams pateikti savarankiškų išvadų arba joms turėjo įtakos.

88 Tokius argumentus reikia atmesti. Iš tiesų šiuo klausimu buvo siekiama patikrinimo grupės narius apklausti dėl įrodymų, kurie leido patvirtinti plombos sugadinimo konstatavimą, be kita ko, atsižvelgiant į plombos sugadinimo protokole pateiktas išvadas, t. y. užrašus VOID ant viso ginčijamos plombos paviršiaus, taip pat klijus aplink plombą ir už jos. Todėl klausimyno formuluotė inspektoriams netrukdė pateikti savarankiškų išvadų.

89 Be to, iš inspektorių atsakymų į minėtą klausimyną matyti, kad atsakydami į klausimą Nr. 6 jie iš tiesų nurodė aplinkybes, kurias kiekvienas jų šiuo klausimu atsiminė. Todėl, pavyzdžiui, Kl. nurodė, kad jam iš karto susidarė įspūdis, jog „plomba pasikeitė po pritvirtinimo, ir <...> kad jis raštu pateikė pastabas, leidžiančias padaryti tokią išvadą, bei <...> jas pridėjo kaip plombos sugadinimo protokolo priedą“. Ko. pareiškė, kad jis „pastebėjo, jog plomba „pasislinko“ ir kad užrašas VOID matėsi„, bet jis “neapžiūrėjo kitos plombos pusės“. L. nurodė, kad jis „asmeniškai plombos būklę patikrino kitą dieną“ ir pastebėjo, kad ji „pasislinko maždaug 2 mm“, tačiau jis „neatkreipė dėmesio konkrečiai į tai, ar ant plombos buvo užrašas VOID“. N. taip pat nurodė, kad „puikiai prisimena, jog asmeniškai pastebėjo, kad užrašas VOID matėsi ant viso plombos paviršiaus“ ir kad „taip pat panašu, jog plombos sugadinimą patvirtino klijų likučiai ant durų, visiškai šalia plombos krašto“. Galiausiai M. nurodė, kad „protokole pateiktas apibūdinimas tikslus“ ir kad jis jo „b punktą suformuluotų konkrečiau: ant dviejų plombos kraštų klijų likučiai; tai – užrašo VOID 1–2 mm fragmentai“.

90 Tai reiškia, kad antrasis pagrindas turi būti atmestas.

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su tariamai klaidinga prielaida dėl tinkamo plombavimo

Šalių argumentai

91 Ieškovė teigia, jog Komisija ginčijamo sprendimo 5 konstatuojamojoje dalyje neteisingai nusprendė, kad įrodyta, jog ginčijama plomba per jos pritvirtinimą ant patalpos G.505 2006 m. gegužės 29 d. buvo nesugadinta ir kad ji buvo visiškai prilipusi prie durų ir jų staktos, kai patikrinimo grupė išėjo iš patalpų apie 19 val. 30 minučių.

92 Pirma, ginčijamos plombos tinkamas pritvirtinimas ant durų sukėlė ginčų. Jau atsakyme į pranešimą apie kaltinimus ieškovė neigė, kad ginčijama plomba buvo visiškai prilipusi prie nagrinėjamo pagrindo paviršiaus. Be to, bylos medžiaga leido daryti išvadą, kad remiantis inspektorių, dalyvavusių uždedant plombą, paviršutinišku įspūdžiu, ginčijama plomba prilipo prie nagrinėjamo pagrindo paviršiaus, tačiau to nepakanka norint pagrįsti išvadą, susijusią su tinkamu plombavimu. Ieškovė pažymi, kad informaciniame lape paaiškinta, kad šios rūšies plomba prilimpa prie įvairių nurodytų paviršių, su sąlyga, kad jie prieš tai yra nuvalyti. Tačiau toks nuvalymas nebuvo atliktas. Be to, nagrinėjamos durys sudarytos iš garsą izoliuojančios lakuotos plokštės ir oksiduoto aliuminio staktos, kurie nebuvo nurodyti informaciniame lape.

93 Taip pat nebuvo nustatyta, kad ginčijama plomba nuo jos apsauginės plėvelės buvo nuimta laikantis gamintojo nurodymų. Net *3M* pripažįsta išankstinio sugadinimo galimybę netinkamo naudojimo atveju (ginčijamo sprendimo 60 konstatuojamoji dalis). Iš instituto ekspertizės Nr. III matyti, kad pritvirtinus plombą nesilaikant gamintojų

nurodymų, nebūtinai užrašai VOID tuoj pat atsiranda ant plombos. Todėl teiginys, pagal kurį kiekvieną ginčijamos plombos nepakankamo prilipimo žymę tuoj pat būtų pastebėję plombavime dalyvavę asmenys (ginčijamo sprendimo 54 konstatuojamoji dalis), nėra svarbus. Be to, ieškovė neigia, kad ginčijama plomba buvo tinkamai nuimta nuo jos apsauginės plėvelės, kad buvo įmanoma ją pritvirtinti be kliūčių, kad ji prilipdyta prie patalpos G.505 durų ir jų staktos būdama nesugadinta, o užrašų VOID nesimatė, bei kad kai kurie inspektoriai ją atidžiai apžiūrėjo. Ieškovė to negalėjo patikrinti, o Komisija to neįrodė. Ieškovė taip pat nurodė, kad inspektorių pareiškimai dėl ginčijamo plombavimo eigos yra prieštaringi.

94 Kalbant apie teiginius, esančius ginčijamo sprendimo 56 konstatuojamojoje dalyje, ieškovė teigia, kad nepanašu, jog gamintojas pateiktų tokius išsamius nurodymus dėl produkto naudojimo, jei jie bet kuriuo atveju perteklinai. Be to, *3M* kaip gamintojas visiškai nesuinteresuotas paneigti savo produkto patikimumą. Todėl Komisija negalėjo neginčytinai pripažinti, kad ginčijama plomba buvo „nesugadinta“ ir ji prilipo prie „patalpos G.505 durų ir staktos“ (ginčijamo sprendimo 5 konstatuojamoji dalis).

95 Antra, tai, kad ieškovės atstovas pasirašė 2006 m. gegužės 29 d. plombavimo protokolą, patvirtina tik oficialų plombavimą, tačiau ne tinkamą plombos pritvirtinimą, nes ieškovė neturėjo galimybės tuoj pat atskleisti ginčijamos plombos išankstinių sugadinimų ir pritvirtinimo trūkumų.

96 Trečia, atvirkščiai nei teigia Komisija, tariama jos patirtis ir Kr. bandymai neturi reikšmės. Vien tik tai, kad tariamai nekilo prilipimo problemų ir nebuvo „klaidingų teigiamų reakcijų“ kalbant apie kitas nuo 2004 m. metų naudotas plombas, kurios yra

iš tos pačios partijos (ginčijamo sprendimo 55 konstatuojamoji dalis), neleidžia daryti išvados, kad tokia reakcija neįvyks ar negali įvykti. Kr. pats pripažino, kad šie tyrimai neleidžia nustatyti, kiek šios pastabos gali būti taikomos bendrai. Taigi Kr. atliktų tyrimų rezultatai turėjo būti „patvirtinti statistiškai“.

97 Ketvirta, Komisijos teiginys, pagal kurį tinkamas plombų veikimas tikėtinas naudojant ant įprastų patalpų durų iš aliuminio (lakuoto) (ginčijamo sprendimo 56 konstatuojamoji dalis), neturi reikšmės, nes nebuvo nustatyta, kad patalpos G.505 durys pagamintos iš aliuminio. Net nagrinėjamų durų stakta buvo ne iš lakuoto aliuminio, o iš oksiduoto aliuminio, t. y. padengta oksiduota apsaugine danga siekiant apsaugoti nuo korozijos.

98 Komisija prašo atmesti ieškinio pagrindą.

Bendrojo Teismo vertinimas

99 Nustatyta, kad 2006 m. gegužės 29 d. apie 19 val. 15 min. patalpa G.505 buvo užplombuota oficialia Komisijos plomba. Tačiau, ieškovės teigimu, neįrodyta, kad šios plombos pritvirtinimas buvo tinkamas. Ieškovės teigimu, tik iš paviršutiniško plombavime dalyvavusių inspektorių įspūdžio galima daryti išvadą, kad ginčijama plomba prilipo prie nagrinėjamo paviršiaus. Tačiau negali būti pakankamai užtikrintai teigiama, kad ginčijama plomba, būdama nesugadinta, tvirtai prilipo prie patalpos G.505 durų ir jų staktos 2006 m. gegužės 29 d. vakare.

100 Pažymėtina, jog ginčijamame sprendime Komisija konstatavo, kad „plombavimas vyko tinkamai“, kad „plomba visiškai prilipo prie pagrindo, kurį sudaro durys ir jų stakta, ir [kad] po jos pritvirtinimo ant geltono ir mėlyno paviršiaus nebuvo matyti jokių užrašų VOID“ (ginčijamo sprendimo 50 konstatuojamoji dalis).

101 Tam tikslui ji ginčijamame sprendime (ginčijamo sprendimo 5, 50 ir 51 konstatuojamosios dalys) pasirėmė plombavimo protokolu ir šešių inspektorių, dalyvavusių pritvirtinant ginčijamą plombą, atsakymais į inspektoriams pateikto klausimyno klausimą Nr. 3.

102 Taigi pirmiausia reikia išnagrinėti, ar ginčijamame sprendime nurodyti įrodymai leidžia daryti išvadą dėl tinkamo ginčijamos plombos pritvirtinimo.

103 Pirma, reikia pripažinti, kad plombavimo protokole konstatuota, pirma, kad 2006 m. gegužės 29 d. 19 val. 15 min. patalpa G.505 buvo užplombuota pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 2 dalies d punktą, antra, kad ieškovės atstovas P. buvo informuotas apie Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 2 dalies d punkto ir 23 straipsnio 1 dalies e punkto nuostatas, taip pat apie galimybę paskirti baudą pagal aptariamo reglamento 23 straipsnio 1 dalies e punktą, jei plombos sugadinamos tyčia ar dėl neatsargumo. Protokolą pasirašė Komisijos pareigūnas ir patikrinimo grupės vadovas Kl., *Bundeskartellamt* pareigūnas J. ir ieškovės atstovas P.

104 Priešingai nei teigia ieškovė, plombavimo protokolas pakankamai įrodo, kad ginčijama plomba buvo pritvirtinta tinkamai. Protokolas iš tiesų patvirtina užplombavimą „pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 2 dalies d punktą“, kurį

pripažino ieškovės atstovas pasirašydamas po to, kai buvo informuotas apie atitinkamas nuostatas. Tik tinkamas plombavimas gali būti laikomas atitinkančiu Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 2 dalies d punktą.

105 Bet kuriuo atveju, jei 2006 m. gegužės 29 d. ieškovė būtų konstatavusi, kad ginčijama plomba uždėta netinkamai, arba konstatavusi, jog ant plombos pasirodė ženklai VOID, galima manyti, kad ji nedelsdama būtų pateikusi su tuo susijusias pastabas, juolab, kad ji puikiai žinojo tokių ženklų svarbą (žr. taip pat ginčijamo sprendimo 51 konstatuojamąją dalį). Be to, kaip pažymėjo Komisija, ieškovės apsaugos tarnyba patvirtino, kad, patikrinus ginčijamą plombą praėjus kelioms valandoms po jos pritvirtinimo, per dvi apžiūras pastate G nebuvo pastebėta jokių jos pokyčių. Todėl reikia atmesti ieškovės argumentą, pagal kurį užrašai VOID galėjo pasirodyti tik vėliau dėl išankstinio ginčijamos plombos sugadinimo, atsiradusio dėl jos netinkamo naudojimo.

106 Antra, konstatuotina, kad šešių Komisijos ir *Bundeskartellamt* inspektorių, dalyvavusių plombuojant, atsakymai, kuriais remiasi Komisija ginčijamo sprendimo 5 ir 50 konstatuojamosiose dalyse, patvirtina tinkamą ginčijamos plombos pritvirtinimą.

107 Antai, Komisijos pareigūnas ir patikrinimo grupės vadovas Kl. patvirtino, jog jis buvo „visiškai tikras, kad plomba buvo nesugadinta [<...> ir kad jis asmeniškai labai atidžiai tai] patikrino“. Jis pridūrė, kad ginčijama plomba „buvo stipriai prilipusi prie durų ir staktos bei [kad] nesimatė jokių užrašų VOID“.

108 Komisijos pareigūnas L. taip pat pareiškė, kad jis „įsitikinęs, jog plomba nebuvo sugadinta, kai [inspektoriai] išėjo iš pastato [ir kad jie] dar gerai apžiūrėjo plombą bei patikrino, ar ji gerai pritvirtinta“.

109 Komisijos pareigūnė W. patvirtino, jog „buvo akivaizdu, [kad plomba] buvo tinkamai prilipusi prie durų, [kad] plombavimas buvo atliktas teisingai [<...> ir kad] plomba atrodė „įprastai“. Ji pridūrė, kad ginčijama plomba „buvo teisingai uždėta ant durų, [kad ji] buvo įprastų tamsiai mėlynos ir geltonos spalvų [bei kad] nesimatė jokių užrašų VOID“.

110 *Bundeskartellamt* pareigūnas N. paaiškino, kad jis „asmeniškai atkreipė dėmesį, jog plomba buvo nesugadinta, kai patikrinimo grupė išėjo iš pastato [<...> ir kad] jis atidžiai apžiūrėjo plombą“.

111 *Bundeskartellamt* pareigūnas M. nurodė, kad „po to, kai [Kl.] pritvirtino plombą, keli pareigūnai, įskaitant [jį], įsitikino, kad plomba uždėta teisingai“. Jis pridūrė, kad „[k]ai patikrinimo grupė, įskaitant *Bundeskartellamt* pareigūnus, išėjo iš koridoriaus, kuriame yra užplombuota patalpa, plomba buvo nesugadinta“. Jis patvirtino, kad tą „nustatė apžiūrėdamas“.

112 Galiausiai *Bundeskartellamt* pareigūnas B. patvirtino, jog „[Kl.] ir kiti grupės nariai, įskaitant [jį] patį, įsitikino, kad plomba buvo teisingai pritvirtinta, ir [kad jis] asmeniškai atkreipė dėmesį, jog plomba buvo nesugadinta, kai patikrinimo grupė išėjo iš pastato“.

113 Trečia, konstatuotina, kad kitų keturių inspektorių, kurie dalyvavo ieškovės patalpų patikrinimuose, atsakymai į Komisijos klausimyno klausimą Nr. 3 nepaneigia anksčiau minėtų įrodymų įrodomosios galios. Iš tiesų vienas inspektorius patvirtino, kad nedalyvavo plombavime, o trys inspektoriai pateikė kitų ginčijamos plombos uždėjimo tinkamumą patvirtinančių įrodymų, vadinasi, patvirtino įrodymų, kuriais pasirėmė Komisija ginčijamame sprendime, turinį.

114 Antai, K. nurodė, kad „kai [jis] paskutinį kartą [ją] matė, plomba buvo nesugadinta“. Me. patvirtino, kad „[jis] bent jau mašinaliai įsitikino, kad plomba buvo nesugadinta“. Galiausiai J. patvirtino, kad „kiek jis atsimena, plomba buvo nesugadinta, kai patikrinimo grupė išėjo iš šios pastato dalies 2006 m. gegužės 29 dieną“.

115 Iš to, kas pasakyta, aišku, kad įrodymai, kuriais pasirėmė Komisija ginčijamame sprendime, leido konstatuoti, jog ginčijama plomba 2006 m. gegužės 29 d. buvo pritvirtinta tinkamai, kad ji buvo prilipusi prie patalpos G.505 durų ir jų staktos bei kad ji buvo nesugadinta, t. y. užrašų VOID nesimatė, kai patikrinimo grupė išėjo iš ieškovės patalpų.

116 Antra, reikia išnagrinėti, ar aplinkybės, kuriomis remiasi ieškovė, gali paneigti minėtų įrodymų įrodomąją galią. Šiam tikslui ieškovė remiasi tuo, kad, pirma, patalpos G.505 durys ir jų stakta prieš pritvirtinant ginčijamą plombą nebuvo nuvalytos, antra, aptariamų durų ir staktos medžiagos nenurodytos informaciniame lape ir, trečia, neįrodyta, kad ginčijama plomba buvo nuimta nuo jos apsauginės plėvelės laikantis gamintojo nurodymų.

117 Pirmiausia reikia pripažinti, kad ginčijamame sprendime Komisija paaiškino, jog jos ir *Bundeskartellamt* atstovai „įsitikino, kad pagrindas švarus, todėl nereikėjo ypatingai nuvalyti nagrinėjamų durų ir staktos“ (ginčijamo sprendimo 49 konstatuojamoji dalis).

118 Žinoma, jei informaciniame lape patariama nuvalyti atitinkamo pagrindo paviršių prieš pritvirtinant plombą, ši rekomendacija susijusi su tuo, kad nešvarus paviršius gali turėti poveikio plombos prilipimo jėgai, nes sugadinus plombą gali nepasirodyti užrašai VOID. Iš tiesų informaciniame lape aiškiai nurodyta, kad „bet koks paviršių užteršiantis elementas neigiamai veikia [plombos] prilipimą ir pranešimą apie sugadinimą“. Be to, plombų gamintojas *3M* aiškiai patvirtino, kad rekomendacija dėl atitinkamų pagrindų paviršiaus išankstinio nuvalymo iš esmės susijusi su atvejais, kai toks paviršius užterštas alyva ar riebalais. Įprastai patalpoje esančios dulkės, gamintojo teigimu, neturi jokios įtakos plombų funkcionalumui.

119 Tačiau ieškovė, kuri privalo įrodyti aplinkybes, kuriomis remiasi, neįrodė, kad 2006 m. gegužės 29 d. vakare patalpos G.505 durys ir jų stakta buvo padengtos kitais nei įprastai patalpose esančios dulkės teršalais. Be to, ji neįrodė, kad 2006 m. gegužės 29 d. vakare nagrinėjamų durų ir staktos paviršiaus būklė buvo tokia, kad įprastai būtų galėjusi turėti poveikio ginčijamos plombos funkcionalumui. Atvirkščiai, labiau tikėtina, kad valymo bendrovė buvo tinkamai nuvaliusi patalpos G.505 duris. Tokiomis aplinkybėmis pirmasis ieškovės argumentas turi būti atmestas.

120 Antra, kalbant apie ieškovės argumentus, susijusius su medžiagomis, iš kurių yra patalpos G.505 durys ir jų stakta, reikia pripažinti, kad Komisija ginčijamo sprendimo 56 konstatuojamojoje dalyje pažymėjo, kad „naudojant ant įprastų biuro durų iš

(lakuoto) aliuminio, tinkamas plombos veikimas tikėtinas“. Komisija patikslino, kad „tą aiškiai pavirtino vietoje ir laboratorijoje [jos] įgalioto eksperto atlikti tyrimai, susiję su plombomis ir jų prilipimu prie faktinio pagrindo“.

121 Ieškovė tvirtina, kad nagrinėjamų durų stakta yra ne iš lakuoto aliuminio, bet iš oksiduoto aliuminio. Tačiau ieškovė, kuri privalo įrodyti aplinkybes, kuriomis remiasi, nepateikė jokio įrodymo, kuris leistų manyti, kad tai, jog durų stakta yra iš oksiduoto aliuminio, bet ne iš lakuoto aliuminio, galėjo turėti kokios nors įtakos ginčijamos plombos veikimui.

122 Bet kuriuo atveju *3M* savo atsakyme į Komisijos prašymą pateikti informaciją nurodė, kad šioms plomboms naudojami klijai pritaikyti beveik visiems pagrindams, todėl informaciniame lape pateiktas sąrašas (nerūdijantis plienas, akrilnitrilbutadienstirenas (ABS), polipropilenas, dažytas metalas, plastikas, aukšto slėgio polietilenas (HDPE), nailonas, stiklas, polikarbonatas) nėra išsamus, bet juo siekta pateikti apytikslę informaciją dėl pagrindų, kuriems produktas galėjo būti naudojamas, pobūdžio ir įvairovės. *3M* taip pat nurodė, kad tokia plomba tinkamai veikia ant aliuminio ir lakuoto aliuminio durų, tačiau patikslino, kad jei plomba nepakankamai prilipo prie pagrindo, jos pasislinkimo atveju užrašai VOID gali nepasirodyti. Tačiau šiuo atveju taip nėra. Kr. ataskaitoje Nr. I esančios pastabos ir 2008 m. liepos 9 d. Kr. pastabos taip pat patvirtina šiuos teiginius. Tokiomis sąlygomis antrasis ieškovės argumentas turi būti atmestas.

123 Trečia, kalbant apie aplinkybę, kad neįrodyta, jog ginčijama plomba buvo nuimta nuo jos apsauginės plėvelės laikantis gamintojo nurodymų, pakanka pažymėti, kad

ieškovė nepateikė jokių įrodymų, patvirtinančių šios tariamos aplinkybės tikrumą, todėl šis argumentas turi būti atmestas. Bet kuriuo atveju, *3M* teigimu, jei produktas būtų pažeistas nuimant jo apsauginę plėvelę, užrašai VOID būtų pasirodę prieš jį pritvirtinant ant pagrindo, o vėlesnė „klaidinga teigiama reakcija“ negalima. Kr. ataskaitoje Nr. I. taip pat paneigta ginčijamos plombos atskyrimo nuo apsauginės plėvelės greičio svarba, kalbant apie užrašų VOID atsiradimą ar apie tai, kad šie užrašai gali pasirodyti tik praėjus tam tikram laikotarpiui. Šiomis sąlygomis trečiasis ieškovės argumentas taip pat turi būti atmestas.

124 Iš to, kas pasakyta, aišku, kad trečiajam pagrindui negali būti pritarta.

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su tariamai klaidinga prielaida dėl ginčijamos plombos „akivaizdžios būklės“ kitą dieną po patikrinimo

Šalių argumentai

125 Ieškovė teigia, jog Komisija ginčijamame sprendime (ginčijamo sprendimo 9, 24, 55, 61 ir 75 konstatuojamosios dalys) neteisingai nusprendė, kad užrašai VOID matomi ant viso ginčijamos plombos paviršiaus.

126 Pirma, ieškovės atstovų nuomone, užrašai VOID buvo vos įžiūrimi, be to, akivaizdžiai ne ant viso ginčijamos plombos paviršiaus. *Bundeskartellamt* pareigūnas savo atsakyme į Komisijos klausimyną taip pat nurodė, kad „kai kuriose vietose užrašas „void“ silpnai pasirodė per popierių“. Patikrinimo grupės nariai ir ieškovės atstovai iš pradžių abejojo, ar yra ginčijamos plombos pokyčių. Ieškovė tam tikslui siūlo pagal Procedūros reglamento 65 straipsnio c punktą kaip liudytoją apklausti jos advokatą.

127 Tai, kad inspektoriai norėjo palyginti ginčijamos plombos būklę su plombomis, uždėtomis kitose pastato dalyse (ginčijamo sprendimo 76 konstatuojamoji dalis), patvirtina, jog užrašai VOID jokiu būdu nebuvo aiškiai matomi ant viso ginčijamos plombos paviršiaus. Bet kuriuo atveju, negalima kalbėti apie visiškai vieningą visų dalyvavusių pareigūnų nuomonę šiuo klausimu. Be to, kai kurių inspektorių pareiškimai prieštarauja plombos sugadinimo protokolui.

128 Antra, Komisija klaidingai pasirėmė dalies, kuri liko priklijuota prie patalpos G.505 durų staktos, nuotraukomis, kurios mobiliuoju telefonu buvo padarytos tik 2006 m. gegužės 30 d. popietę. Šiuo atžvilgiu Komisijos teiginys, pagal kurį 2006 m. gegužės 30 d. ryte patikrinimo grupės vadovas atidarė patalpos G.505 duris labiau nepažeisdamas ginčijamos plombos (ginčijamo sprendimo 76 konstatuojamoji dalis), yra klaidingas. Ginčijamos plombos nuėmimas neišvengiamai turėjo pažeisti jos klijų paviršių. Kadangi patikrinimai buvo atliekami intensyviai nuo 9 val. 30 min., todėl patalpos G.505 durys buvo nuolat atidaromos ir uždaromos, ginčijama plomba buvo

atklijuota ir vėl priklijuota daugybę kartų. Tempimo ir šlyties jėgos neišvengiamai nulėmė ginčijamos plombos atitinkamą pasislinkimą, dėl kurio pasirodė užrašai VOID. Be to, atlikus patikrinimą, ginčijama plomba nebebuvo nuolat stebima ir negalima atmesti, kad ji buvo paliesta ar su ja atlikti kokie nors kitokie veiksmai.

129 Atsižvelgiant į tai, prieštaringa, kad Komisija, viena vertus, mano, jog vien tik užrašo VOID pasirodymo pakanka, kad būtų nuspręsta, jog plomba sugadinta, kita vertus, tvirtina, kad ji negalėjo padaryti galutinės išvados dėl plombos sugadinimo papildomai neatklijavusi ginčijamos plombos. Taip pat prieštaringa, kad pagal kai kurių inspektorių pareiškimus, užrašai VOID buvo matomi ant viso ginčijamos plombos paviršiaus, tačiau tik po to, kai ji buvo atklijuota.

130 Kalbėdama apie savo atsakymą į Komisijos prašymo pateikti informaciją klausimą Nr. 15, kuriuo remiasi Komisija, ieškovė pabrėžia, kad jis susijęs tik su užrašų VOID matomumu ant patalpos G.505 durų ir jų staktos po to, kai inspektoriai atidarė duris, bet ne su užrašų VOID matomumu ant ginčijamos plombos per pirmąją apžiūrą 2006 m. gegužės 30 d. ryte. Komisija, nurodydama, kad užrašai VOID, atsižvelgiant į pagrindą, buvo labiau ar mažiau ryškūs ir pasirodė esantys tokios pačios spalvos kaip ir ginčijama plomba, o dėl to buvo reikalinga atidi apžiūra, patvirtino, kad užrašai VOID buvo tik vos įžiūrimi kai kuriose vietose, bet ne ant viso ginčijamos plombos paviršiaus.

131 Papildomas pareiškimas dėl 2006 m. gegužės 30 d. protokolo neturi jokios įrodomosios galios kalbant apie ginčijamos plombos būklę 2006 m. gegužės 30 d. ryte. Jame nėra jokio pareiškimo šiuo klausimu ir jis tik papildo pačios Komisijos pastabas dėl ginčijamos plombos būklės atidarius patalpos G.505 duris.

132 Galiausiai, Komisija nepaaiškino, kaip užrašai VOID pasirodė ant visos ginčijamos plombos, kai ginčijamos plombos dalis, priklijuota prie patalpos G.505 durų staktos, vis dėlto nebuvo atklijuota. Iš tiesų pagal Komisijos argumentus užrašai VOID galėjo pasirodyti tik atklijavus plombą (ginčijamo sprendimo 75 konstatuojamoji dalis). Taip pat praktiškai neįmanoma vėl uždėti plombą lygiai toje pačioje vietoje, nes dėl atklijavimo ant kitos plombos pusės neišvengiamai lieka klijų likučių (ginčijamo sprendimo 74 konstatuojamoji dalis). Tačiau tokių klijų likučių nebuvo ant ginčijamos plombos dalies nagrinėjamų durų staktos pusėje. Atvirkščiai, galutinai atklijavus ginčijamą plombą, užrašai VOID šioje vietoje buvo nepaliesti ir nebuvo klijų likučių ant šios dalies (ginčijamo sprendimo 13 konstatuojamoji dalis). Jei vis dėlto ginčijamos plombos dalis, priklijuota prie durų staktos, nebuvo atklijuota, neįmanoma paaiškinti, kaip ant jos pasirodė matomi užrašai VOID. Komisijos tvirtinimas, pagal kurį užrašai VOID buvo matomi ant viso ginčijamos plombos paviršiaus, neišvengiamai reiškia, kad įvyko „klaidinga teigiama reakcija“.

133 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

134 Pažymėtina, kad ginčijamame sprendime Komisija nusprendė, jog „plombos būklė 2006 m. gegužės 30 d. ryte aiškiai leido daryti išvadą, kad ji naktį buvo nuimta nuo patalpos durų ir kad tuo metu šios durys galėjo būti atidarytos“ (ginčijamo sprendimo 74 konstatuojamoji dalis).

135 Tam tikslui ji ginčijamame sprendime pasirėmė plombos sugadinimo protokolu ir aštuonių inspektorių, kurie dalyvavo konstatuojant plombos sugadinimą, atsakymais (ginčijamo sprendimo 8, 12, 75 ir 76 konstatuojamosios dalys). Taip pat ji ginčijamo sprendimo 13 konstatuojamojoje dalyje nurodė, kad ieškovės vidaus ir išorės atstovai, dalyvavę atliekant patikrinimą aptariamą dieną, neginčijo plombos būklės pasikeitimo, bet atsisakė pasirašyti plombos sugadinimo protokolą.

136 Pirmiausia reikia išnagrinėti, ar ginčijamame sprendime Komisijos nurodyti įrodymai leidžia konstatuoti plombos sugadinimą.

137 Pirma, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 7 konstatuojamosios dalies, kitaip nei popierinės plombos atveju, kai plomba yra iš plastiko, kaip antai nagrinėjama plomba, plombos sugadinimas pasireiškia ne perplėšimu. Priklijuota plastiko plomba negali būti nuimta nuo jos pagrindo taip, kad jos nuėmimas liktų nematomas. Jos neįmanoma vėl uždėti nepaliekant žymių. Iš tiesų nuėmus ant pagrindo balti klijai palieka užrašus VOID, maždaug 12 *Didot* punktų dydžio (apytiksliai 5 mm), išsidėsčiusius ant viso plėvelės paviršiaus. Nuplėšta plomba šiose vietose tampa permatoma, todėl užrašai VOID taip pat matomi ant plombos. Galiausiai, ypač atsižvelgus į užrašų VOID didelį kiekį ir dydį, visiškai neįmanoma uždėti plombos tiksliai toje pačioje vietoje, kurioje ji buvo anksčiau. Net ir tokiu atveju užrašai VOID lieka gerai matomi.

138 Šiuo klausimu konstatuotina, jog plombos sugadinimo protokole (žr. šio sprendimo 9 punktą) nurodyta, pirma, kad visa plomba pasislinko maždaug 2 mm į viršų ir į šoną, nes klijų likučiai buvo matomi plombos apačioje ir dešinėje, antra, kad užrašas VOID buvo aiškiai matomas ant viso plombos, kuri vis dėlto liko ir ant staktos, ir ant durų

bei nebuvo perplėšta, paviršiaus. Taigi, priešingai nei teigia ieškovė, išvados, pateiktos protokole, kurį pasirašė Komisijos pareigūnas ir patikrinimo grupės vadovas Kl. bei *Bundeskartellamt* pareigūnas J., pakankamai įrodo, kad plomba buvo sugadinta.

139 Antra, konstatuotina, kad aštuonių inspektorių, dalyvavusių konstatuojant plombos sugadinimą, atsakymai, kuriais Komisija pasirėmė ginčijamo sprendimo 75 konstatuojamojoje dalyje, patvirtina šią išvadą.

140 Antai, Komisijos pareigūnas ir patikrinimo grupės vadovas Kl. patvirtino, kad „susidarė įspūdis, jog plomba pasikeitė po to, kai buvo uždėta“. Jis nurodė, kad „raštu pateikė pastabas, leidžiančias padaryti tokią išvadą“ ir jas „pridėjo kaip plombos sugadinimo protokolo priedą“.

141 Komisijos pareigūnas Ko. taip pat pareiškė, kad „[jis] pastebėjo, jog plomba „pasislinko“ ir kad užrašas VOID matėsi“.

142 Komisijos pareigūnė W. taip pat patvirtino, kad pastebėjo, jog „plomba neatrodė taip pat kaip išvakarėse“, kad užrašas VOID buvo įskaitomas ant viso ginčijamos plombos paviršiaus ir kad 2 mm klijų likučių buvo ant ginčijamos plombos kraštų ir kitos pusės šalia užrašų VOID. Ji pridūrė, kad „plomba nebebuvo tos pačios tamsiai mėlynos spalvos kaip anksčiau, nes buvo matomi užrašai VOID“.

143 *Bundeskartellamt* pareigūnas N. paaiškino, kad jis „puikiai prisimena, jog užrašas VOID matėsi ant viso plombos paviršiaus [ir kad] taip pat, panašu, jog plombos sugadinimą patvirtino klijų likučiai ant durų, visiškai šalia plombos krašto“.

144 *Bundeskartellamt* pareigūnas M. nurodė, kad „protokole pateiktas apibūdinimas tikslus [ir kad jis] b punktą suformuluotų konkrečiau: ant dviejų plombos kraštų klijų likučiai; tai – užrašo VOID 1–2 mm fragmentai“.

145 Panašias išvadas pateikė *Bundeskartellamt* pareigūnai Me., J. ir B.

146 Iš to, kas pasakyta, aišku, kad įrodymai, kuriais pasirėmė Komisija pagrįsdama ginčijamą sprendimą (8, 9, 74 ir 75 konstatuojamosios dalys), leidžia daryti išvadą, kad atsižvelgiant į užrašus VOID ant viso ginčijamos plombos paviršiaus ir klijų likučius šalia jos ir už jos 2006 m. gegužės 30 d. ryte, ginčijama plomba buvo nuimta nuo patalpos G.505 durų 2006 m. gegužės 29–30 d. naktį ir kad tuo metu durys galėjo būti atidarytos. Nebėra reikalo nagrinėti ieškovės teiginio, pagal kurį užrašai VOID ant durų staktos visiškai nebuvo nutrinti ir buvo „nepaliesti“, o tai reiškia, kad ant durų staktos esančios ginčijamos plombos dalyje buvo užrašų VOID, nors ji nebuvo nuplėšta, ir tai patvirtina „klaidingą teigiamą reakciją“. Bet kuriuo atveju, kaip tą nurodė Komisija, ji niekada nesutiko su ieškovės jos 2006 m. gegužės 30 d. papildomo pareiškimo

2 punkte nurodytais argumentais (žr. šio sprendimo 12 punktą). Be to, vien tik ieškovės teiginys, pagal kurį „užrašas VOID ant staktos visiškai nebuvo nutrintas“, negali įrodyti, kad egzistavo ginčijamos plombos „klaidinga teigiama reakcija“.

147 Antra, reikia išnagrinėti, ar ieškovės nurodytos aplinkybės gali paneigti minėtų įrodymų įrodomąją galią. Šiam tikslui ieškovė remiasi aplinkybe, kad užrašai VOID buvo vos įžiūrimi ir tikrai ne ant viso ginčijamos plombos paviršiaus, bei aplinkybe, kad Komisija klaidingai pasirėmė ginčijamos plombos dalies, kuri liko priklijuota ant patalpos G.505 durų staktos, nuotraukomis, padarytomis 2006 m. gegužės 30 d. popietę.

148 Pirmiausia, teigdama, kad užrašai VOID buvo tik vos įžiūrimi ir tik ant dalies ginčijamos plombos, ieškovė remiasi tuo, jog *Bundeskartellamt* pareigūnas nurodė, kad kai kuriose vietose užrašas VOID silpnai pasirodė per popierių ir kad patikrinimo grupės nariai bei ieškovės atstovai iš pradžių abejojo dėl to, ar yra ginčijamos plombos pokyčių. Tą patvirtina ginčijamos plombos būklės vizualus palyginimas su kitose pastato vietose pritvirtintų plombų būkle. Be to, kai kurie inspektorių pareiškimai prieštarauja plombos sugadinimo protokolui.

149 Pirma, konstatuotina, kad ieškovė neginčija, jog užrašai VOID iš tiesų buvo matomi ant ginčijamos plombos ar bent jau ant jos dalies 2006 m. gegužės 30 d. ryte. Ieškovė neginčija ir to, kad plombos apačioje ir dešinėje buvo klijų likučių. O kaip patvirtino *3M* savo atsakyme į 2006 m. rugsėjo 5 d. Komisijos prašymą pateikti informaciją,

užrašų VOID pasirodymas rodo, kad plėvelė pasislinko. Tai reiškia, kad Komisija plombos sugadinimo protokole galėjo teisingai konstatuoti, kad ginčijama plomba sugadinta. Be to, kaip tą pažymėjo Komisija, nors išvados dėl užrašų VOID pasirodymo buvo nurodytos plombos sugadinimo protokole, ieškovė savo papildomame pareiškime dėl plombos sugadinimo protokolo nepateikė jokių pastabų šiuo klausimu (ginčijamo sprendimo 13 konstatuojamoji dalis).

150 Be to, ginčijamos plombos būklė patvirtinta aštuonių inspektorių, buvusių vietoje, deklaracijose (žr. šio sprendimo 139 punktą). Šiuo atžvilgiu ieškovės teiginiui, pagal kurį kai kurių inspektorių pareiškimai prieštarauja plombos sugadinimo protokolo išvadoms, negali būti pritarta. Antai, nei P. pareiškimas, pagal kurį „kai kuriose vietose užrašas VOID silpnai pasirodė per popierių“, nei L. tvirtinimai, kad jis matė kvadratinius likučius ant durų ginčijamos plombos kairėje pusėje ir neatkreipė ypatingo dėmesio į tai, ar užrašas VOID pasirodė ant ginčijamos plombos, nepaneigia išvados, kad užrašai VOID pasirodė ant ginčijamos plombos, negali paneigti ir plombos sugadinimo protokole esančių išvadų ar visų kitų inspektorių pareiškimų, kurie nurodyti šio sprendimo 140–145 punktuose.

151 Galiausiai, kalbant apie ginčijamos plombos būklės palyginimą su kitose pastato dalyse pritvirtintų plombų būkle, kuris, ieškovės teigimu, patvirtino, jog yra abejonių dėl ginčijamos plombos pokyčių, manytina, kad, kaip paaiškino Komisija ginčijamo sprendimo 76 konstatuojamojoje dalyje, kadangi šis plombos sugadinimo atvejis buvo pirmas ir tai nebuvo plombos sugadinimas perplėšiant, atrodo pateisinama, jog inspektoriai ėmėsi atsargumo priemonių ir atliko palyginimą su kitomis plombomis. Bet kuriuo atveju tai, kad patikrinimo grupė atliko ginčijamos plombos palyginimą su

kitose pastato dalyse pritvirtintomis plombomis, negali paneigti išvadų dėl ginčijamos plombos fizinės būklės, pateiktų plombos sugadinimo protokole, todėl ieškovės teiginys neturi reikšmės.

152 Antra, kalbant apie argumentą, pagal kurį Komisija, priimdama sprendimą dėl ginčijamos plombos būklės, neteisingai pasirėmė 2006 m. gegužės 30 d. popietę mobiliuoju telefonu padarytomis nuotraukomis, konstatuotina, kad jis grindžiamas klaidinga prielaida.

153 Iš tiesų iš ginčijamo sprendimo 74 ir 75 konstatuojamųjų dalių matyti, kad, konstatuodama plombos sugadinimą, Komisija pasirėmė ginčijamos plombos būkle 2006 m. gegužės 30 d. ryte, kai, be kita ko, užrašai VOID buvo ant viso plombos paviršiaus. Kalbant apie šios išvados įrodymą, Komisija ginčijamo sprendimo 76 konstatuojamojoje dalyje nurodė, kad patikrinimo grupės vadovas, taip pat *Bundeskartellamt* atstovas parengė plombos sugadinimo protokolą dalyvaujant ieškovės atstovams. Be to, Komisija pažymėjo, kad protokole apibūdintą ginčijamos plombos būklę, be kita ko, užrašų VOID pasirodymą ant didelės dalies plombos paviršiaus, paklausta vieningai patvirtino patikrinimo grupė. Taigi, kaip nurodyta šio sprendimo 146 punkte, šių įrodymų pakanka pažeidimui nustatyti.

154 Šiame kontekste, nesant reikalo nuspręsti dėl ginčijamos plombos nuotraukų įrodomosios vertės, ieškovės argumentai, susiję su tuo, kad aptariamas nuotraukas Komisija padarė po to, kai patalpos G.505 durys buvo atidarytos, negali paneigti šio sprendimo 153 punkte nurodytų įrodymų įrodomosios galios ir turi būti atmesti.

155 Iš to, kas pasakyta, aišku, kad ieškovė, kuri privalo įrodyti aplinkybes, kuriomis remiasi, neįrodė, jog išvada dėl plombos sugadinimo 2006 m. gegužės 30 d. ryte neteisinga.

156 Tokiomis aplinkybės ieškovės ketvirtasis pagrindas turi būti atmestas.

Dėl penktojo ieškinio pagrindo, susijusio su tariamai klaidinga prielaida dėl apsauginės plėvelės tinkamumo Komisijos atliekamam oficialiam plombavimui

Šalių argumentai

157 Ieškovė pažymi, kad Komisija suklydo manydama, jog apsauginė plėvelė tinkama oficialiam plombavimui per tyrimo procedūrą.

158 Pirma, apsauginė plėvelė skirta įrodyti, kad „apsaugota talpa ar produktas“ niekada nebuvo atidaryti. Šiuo atžvilgiu apsauginės plėvelės naudotojas sutinka, kad apsauginės plėvelės teigiamos reakcijos atveju neįmanoma *a posteriori* sužinoti, ar tai „klaidinga teigiama reakcija“, ar iš tiesų su nagrinėjamu produktu buvo atlikti kokie nors veiksmai.

159 Tačiau pagal Reglamentą Nr. 1/2003 vykstančioje procedūroje negalima „klaidingos teigiamos reakcijos“ rizikos perkelti atitinkamai įmonei, ypač atsižvelgiant į už plombos sugadinimą taikomas baudas. Komisija turi naudoti plėvelę, kurios atveju „klaidingų teigiamų reakcijų“ atsiradimas *a priori* būtų negalimas.

160 Komisija negali pasiremti *3M* teiginiu, pagal kurį ji iki šiol neturi informacijos apie kokius nors skundus, susijusius su netinkamu apsauginės plėvelės rūšies plėvelių veikimu (ginčijamo sprendimo 55 konstatuojamoji dalis), nes tokių plėvelių naudotojai turėtų pagrindo pateikti skundą tik „klaidingos neigiamos reakcijos atveju“.

161 Antra, ieškovė teigia, kad ginčijamos plombos galiojimo terminas praleistas. Instituto ekspertizės parodė, kad kuo senesnė apsauginė plėvelė, tuo ji nepatikimesnė ir tuo jautresnė „išorės poveikiui“.

162 Nors savo atsakyme į 2006 m. gruodžio 8 d. prašymą pateikti informaciją *3M* iš pradžių leido suprasti, kad apsauginė plėvelė gali tinkamai veikti praėjus daugiau nei dvejų metų sandėliavimo laikotarpiui, *3M* vengė išreikšti galutinę nuomonę dėl apsauginės plėvelės laikymo trukmės. Be to, sumenkindama laiko poveikį apsauginei plėvelei, *3M* neatsižvelgė į šiuolaikinį mokslo ir technikos žinių lygį slėgiui jautrių lipnių plėvelių susidėvėjimo požymių srityje. Bet kuriuo atveju, gamintojo pateikti duomenys niekaip negali įrodyti ginčijamos plombos veiksmingumo konkrečiai faktinių aplinkybių metu ir negali pakeisti „neutralaus eksperto“ vertinimo. Kr. ekspertizių išvados nepanaikina abejonių dėl ginčijamos plombos veiksmingumo, nes jose neatsižvelgta į laiko ar *Synto* poveikį plombai, taip pat į jos ilgalaikio tempimo durų plyšio srityje padarinius durų ilgalaikės vibracijos ir šlyties jėgų derinio atveju.

163 Kalbėdama apie Komisijos kritiką, susijusią su instituto panaudotu susidėvėjimo modeliavimu, ieškovė teigia, kad jis atitinka mokslinius reikalavimus. Paspartintas susidėvėjimas šiek tiek pakeliant temperatūrą buvo reikalingas, nes kitu atveju susidėvėjimo nebūtų galima įvertinti.

164 Trečia, *3M* atsisakymas pripažinti galimą „klaidingų teigiamų reakcijų“ egzistavimą (ginčijamo sprendimo 68 konstatuojamoji dalis) nėra svarbus ir bet kuriuo atveju nėra pagrįstas. Galimo klientų skundų, susijusių su „klaidingoms teigiamomis reakcijomis“, nebuvimo nepakanka norint pagrįsti tokių reakcijų neįmanomumą. Be to *3M* pareiškimai, susiję su neribota plombos laikymo trukme, nėra patikimi ir prieštarauja informaciniame lape nurodytai informacijai. Kita vertus, iš šio lapo matyti, kad kai kyla didelės ekonominės žalos pavojus, vien tik apsauginė plėvelė nėra tinkama saugumo priemonė. Šiuo tikslu *3M* rekomenduoja naudoti papildomas apsaugos priemones tais atvejais, kai gali kilti rimtos pasekmės, taigi Komisija galėjo naudoti kelias plombas vienoms durims. Komisija turi atsakyti už pasekmes, atsiradusias jai nesiėmus papildomų priemonių, ir už su tuo susijusias įrodinėjimo problemas.

165 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

166 Savo pagrindu ieškovė siekia pagrįsti, kad apsauginė plėvelė skirta įrodyti, jog „apsaugota talpa ar produktas“ niekada nebuvo atidaryti. Tačiau ji nepritaikyta oficialiam plombavimui atliekant Komisijos tyrimą konkurencijos teisės srityje.

167 Pirma, pažymėtina, kad iš informacinio lapo matyti, jog ši produktų linija skirta atskleisti manipuliacijas, nes bandant nuimti etiketę jos susigadina. Taigi būtent taip šios rūšies apsauginę plėvelę naudojo Komisija atlikdama tyrimus. Tiesa, skiltyje „Naudojimo galimybės“ *3M* siūlo tokį šios apsauginės plėvelės panaudojimą: „nuolatinės etiketės automobiliams, buitinei technikai ir elektronikai; nuo klastojimo apsaugotos etiketės ir plombos nereceptiniams vaistams bei kitoms pakuočių rūšims“. Tačiau aplinkybė, kad Komisijos apsauginės plėvelės panaudojimas atliekant tyrimus aiškiai nenurodytas informaciniame lape, negali būti aiškinama kaip tokio plėvelės panaudojimo būdo draudimas, nes gamintojo pasiūlytas naudojimo būdų sąrašas nėra išsamus. Bet kuriuo atveju, ieškovė nepateikė įrodymų, kad šios rūšies apsauginių plėvelių naudojimas atliekant tokius tyrimus yra netinkamas.

168 Nors, žinoma, kaip pabrėžia ieškovė, gamintojas rekomenduoja naudoti papildomas apsaugos priemones naudojant jo produktą tada, kai „veiksmai gali turėti ypač sunkių pasekmių, kaip antai, dideli finansiniai nuostoliai“, reikia pripažinti, kad, kaip matyti iš informacinio lapo, šios rūšies priemonės rekomenduojamos dėl to, kad *3M* negali atmesti „klaidingos neigiamos reakcijos galimybės“.

169 Antra, kaip buvo minėta šio sprendimo 103 punkte, plombavimo protokole nurodyta, kad ginčijama plomba pritvirtinta pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 2 dalies d punktą ir kad gali būti paskirta bauda pagal aptariamo reglamento 23 straipsnio 1 dalies e punktą, jei plombos tyčia ar dėl neatsargumo sugadinamos. Be to, plombos

pritvirtinimą pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 2 dalies d punktą pripažino ieškovės atstovas, pasirašydamas plombavimo protokolą. Tačiau, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 104 punkte, tik tokiam naudojimui tinkamos plombos pritvirtinimas gali būti laikomas atitinkančiu Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 2 dalies d punktą. Todėl, jei ieškovė turėjo abejonių dėl Komisijos panaudotos apsauginės plėvelės tinkamumo plombavimui pagal minėtą nuostatą, galima manyti, kad ji prieštaravimus šiuo klausimu būtų pateikusi nedelsdama per ginčijamos plombos, kurios svarbą ji puikiai žinojo, pritvirtinimą. Tačiau ieškovė nepateikė jokių tokio pobūdžio pastabų.

170 Trečia, kalbant apie ieškovės argumentus, susijusius ginčijamos plombos galiojimo termino praleidimu, kuris turėjo įtakos jos jautrumui „išorės poveikiui“, durų ilgalaikės vibracijos ir šlyties jėgos deriniui, taip pat *Synto* panaudojimui, reikia pripažinti, kad tai susiję ne su apsauginės plėvelės tinkamumu oficialiam plombavimui, bet labiau su tuo, kad Komisija tariamai neatsižvelgė į „alternatyvius scenarijus“, dėl kurių galėjo atsirasti 2006 m. gegužės 30 d. konstatuota ginčijamos plombos būklė, o tai yra šeštojo ieškovės pagrindo dalykas. Todėl darytina nuoroda į svarstymus, susijusius su šio pagrindo nagrinėjimu.

171 Iš to, kas pasakyta, aišku, kad penktasis pagrindas turi būti atmestas.

Dėl šeštojo ieškinio pagrindo, susijusio su tuo, kad Komisija neatsižvelgė į „alternatyvius scenarijus“, dėl kurių galėjo pakisti ginčijamos plombos būklė

Šalių argumentai

172 Ieškovė teigia, kad Komisija posakio *in dubio pro reo* požiūriu nepakankamai įrodė plombos sugadinimą.

173 Pirmiausia, ieškovė paaiškino, kad, atsižvelgiant į instituto ekspertizes, ji įrodė, jog užrašai VOID galėjo pasirodyti ant plombos dėl kitokio „išorės poveikio“ nei ginčijamos plombos nuėmimas.

174 Pirma, ieškovė teigia, kad maksimalus plombos laikymo terminas buvo praleistas. Ieškovės ekspertai įrodė, kad apsauginės plėvelės patikimumas bėgant laikui mažėja ir dėl to didėja jos jautrumas „išorės poveikiui“. Nustatyta, kad nagrinėjamu atveju ginčijama plomba daugiau nei pusantrų metų viršijo gamintojo nurodytą maksimalią laikymo trukmę.

175 Antra, ieškovė remiasi *Synto* lemiamu poveikiu. Jau atsakyme į 2006 m. rugpjūčio 9 d. prašymą pateikti informaciją ieškovė nurodė, kad valymo bendrovės darbuotoja negalėjo paneigti, jog ginčijamą plombą ji trynė *Synto* sudrėkinta kempine. Instituto ekspertizė Nr. III leido įrodyti ribotą apsauginės plėvelės veikimą ir jos padidėjusį

polinkį „klaidingoms teigiamoms reakcijoms“ atsirasti, kai aptariama plėvelė prieš tai buvo ištrinta *Synto*. Kalbant apie apsauginės plėvelės sąlytį su *Synto*, instituto ekspertizėje Nr. II taip pat buvo nurodyta apsauginės plėvelės pasislinkimo galimybė, atsirandanti dėl šlyties tempiant ir spaudžiant jėgų.

176 Ieškovė taip pat pabrėžia, kad naudota mikropluošto kempinė pagal valymo bendrovės darbuotojos pareiškimus buvo labai šlapia, kai ja buvo perbraukta per ginčijamą plombą, todėl negali būti atmestas plombos sąlytis su dideliu kiekiu *Synto*. Atvirkščiai nei teigia Komisija, instituto bandymai buvo atlikti su *Synto*, o ne su *Synto Forte*. Nagrinėjamo produkto pavadinimas šiuo požiūriu nepateikia jokios informacijos dėl jo realios sudėties. Nors instituto ekspertizėje Nr. II yra nuorodų į *Synto Forte*, tačiau buvo naudotas *Synto* valiklis. Ieškovė ginčija Kr. ataskaitų išvadą, pagal kurią *Synto* nepakeičia plombos veiksmingumo. Kr. neištyrė, kokį poveikį *Synto* šoninis patekimas po plėvele turėtų per ilgesnį laikotarpį tangentinių jėgų atveju, dėl kurių jis galėtų patekti iki klijų likučių šalia plombos. Neatmestina, kad *Synto* poveikis plombos akrilo klijams, jautriems drėgmei, kartu su silpna mechanine apkrova galėjo nulemti užrašų VOID susidarymą ant ginčijamos plombos.

177 Trečia, ieškovė remiasi lemiamu oro drėgmės poveikiu. Iš tiesų iš instituto ekspertizės Nr. III matyti, kad didesnė nei 60 % oro drėgmė turi esminio poveikio apsauginės plėvelės veikimui ir padidina „klaidingų teigiamų reakcijų“ galimybę. 2006 m. gegužės 29–30 d. naktį Miunchene buvo didesnė nei 80 % procentų oro drėgmė.

178 Ieškovės pastate G įrengta kondicionavimo sistema paprastai neįsijungia, kai yra didelė išorės oro drėgmė siekiant išvengti kondensato ant šaldančių lubų susidarymo. Be to, nagrinėjamu laikotarpiu kondicionavimo sistemos sureguliavimo sistema dažnai kėlė problemų, dėl kurių galėjo atsirasti papildomo drėkinimo įrenginio, integruoto į kondicionavimo sistemą, automatinio išsijungimo veikimo sutrikimų, kai oro drėgmė išorėje pasiekė tam tikrą lygį, ir to Komisija neginčijo.

179 Atsižvelgiant į tai, Komisijos teiginys, kad ieškovė nei nurodė, nei *a fortiori* įrodė, kodėl ginčijama plomba atsidūrė didesnėje drėgmėje, yra nesvarbus (ginčijamo sprendimo 94 konstatuojamoji dalis). Pati Komisija per procesą pripažino lemiamą oro drėgmės svarbą. Komisija 2007 m. spalio 19 d. prašyme pateikti informaciją pareikalavo detalios informacijos apie oro drėgmę nagrinėjamą naktį.

180 Ketvirta, ieškovė nurodo lemiamą vibracijos poveikį. Iš instituto ekspertizės Nr. I matyti, kad nurodyta ginčijamos plombos būklė gali būti pakankamai įtikinamai paaiškinta patalpos G.505 durų ir sienų vibracija dėl šalia esančių patalpų naudojimo ir pakankamai dideliu durų, net ir užrakintų, judėjimu. Be to šiuos rezultatus iliustruoja vaizdo įrašai, kuriuos ieškovė parodė per 2006 m. gruodžio 6 d. bylas nagrinėjančio pareigūno apklausą. Šalia patalpos G.505 esančios patalpos buvo rezervuotos susirinkimui kitą dieną surengti. Nuolat buvo vaikščiojama, tuo metu šalia esančios patalpos durys galėjo būti trankomos, dėl to galėjo susidaryti vibracija. Taip pat negalima atmesti, kad asmenys, kurie apsiriko dėl patalpos ar kuriems nebuvo pranešta apie patalpos G.505 paskirties pakeitimą, nepatraukė šios patalpos durų. Ieškovei negali būti priekaištaujama, kad ji neužkirto kelio tokiems įvykiams, nes ypatingas apsauginės

plėvelės jautrumas ir jos polinkis sukelti „klaidingas teigiamas reakcijas“ nebuvo numatomi ir dėl to ji galėjo būti tikra, kad durų užrakinimas pakankamai apsaugo ginčijamą plombą. Šiuo tikslu ieškovė pagal Procedūros reglamento 65 straipsnio c punktą prašo kaip liudytoją apklausti *E.ON Facility Management GmbH* darbuotoją.

181 Penkta, ieškovė pabrėžia, kad greičiausiai maksimalaus ginčijamos plombos laikymo trukmės praleidimo, *Synto* poveikio, oro drėgmės ir vibracijos derinys sukėlė apsauginės plėvelės ypatingą jautrumą, dėl kurio pakito ginčijamos plombos būklė.

182 Šešta, iš tyrimų, susijusių su vieta, kurioje buvo saugomi patalpos G.505 raktai, taip pat iš raktus turėjusių asmenų veiksmų matyti, kad durys negalėjo būti atidarytos 2006 m. gegužės 29–30 d. naktį. Ieškovė prašo, kad būtų pateikti su tuo susiję įrodymai apklausiant raktus turėjusius asmenis pagal Procedūros reglamento 65 straipsnio c punktą.

183 Antra, ieškovė teigia, kad Komisija suklydo nuspręsdama, jog sąlygos, kurioms esant instituto ekspertai atliko bandymus, iš esmės neatitiko techninių duomenų vietoje (ginčijamo sprendimo 67 konstatuojamoji dalis).

184 Pirmiausia, ieškovė mano, kad Komisijos argumentas, susijęs su tuo, kad instituto bandymuose nenaudotos originalios plombos, neturi reikšmės (ginčijamo sprendimo 27, 29 ir 35 konstatuojamosios dalys). Ieškovės ekspertas netvirtino, kad išvados, susijusios su atitinkamo dydžio plomba, galėjo būti taikomos tik tokio paties dydžio

plombai. Jis tik pažymėjo, kad atsparumo dydžiai negali būti savo nuožiūra pritaikyti nuo „mažo dideliam“. Ji tvirtina, kad polinkio pasireikšti „klaidingoms teigiamoms reakcijoms“ įrodymas nepriklauso nuo tam tikrų absoliučių dydžių konstatavimo ar išmatavimo. Atsižvelgiant į tai, kad atliekamuose tyrimuose instituto naudoti mėginiai visą laiką buvo tokio paties dydžio, jo išvados būtų visiškai tokios pačios, net jei absoliutūs dydžiai galėtų skirtis. Nėra būtinybės naudoti vienodo dydžio mėginius taip pat ir dėl šios priežasties.

185 Ieškovė priduria, kad tuo atveju, jei Bendrasis Teismas nuspręstų, kad originalios plombos savybės yra lemiamos, reikia pažymėti, kad Komisija trukdė įrodymų tyrimui laikantis jos teisės į gynybą ir kad dėl to ši institucija neturi teisės pasiremti tuo, jog instituto ekspertai nenaudojo originalių plombų. 2006 m. spalio 10 d. laišku ieškovė paprašė atsiųsti originalias plombas (žr. taip pat ginčijamo sprendimo 21 konstatuojamąją dalį), kurias Komisija galėjo nesunkiai padaryti negaliojančiomis pradurdama skyles, prie jų prilipdydama nuolatinius ženklus ar kitaip. Falsifikavimo rizika buvo labai maža, be to, ieškovė ir jos ekspertai galėjo pasirašyti pareiškimus dėl atsakomybės. Komisija tiktai leido, kad ieškovės ekspertai atliktų tyrimus su originaliomis plombomis dalyvaujant Komisijos pareigūnams, o praktiškai tai buvo neįmanoma, nes „statistiškai patvirtintam“ dideliam kiekiui bandymų atlikti reikėjo didelio kiekio individualių tyrimų, kurie truktų kelias savaites ir turėtų būti atlikti laboratorijoje. Mažai tikėtina, kad Komisija būtų ieškovei paskyrusi bendradarbį šių bandymų trukmei.

186 Antra, kadangi buvo atsisakyta perduoti originalias plombas, ieškovė buvo priversta modeliuoti maksimalios laikymo trukmės praleidimą. Šiuo atveju atsižvelgiant į apsauginės plėvelės pralaidumą garams, pasirinktas sendinimo metodas davė visiškai

patikimų rezultatų. Tuo pačiu kalbant apie tai, kad nebuvo periodinių „galios smaigalių“ instituto ekspertizių Nr. II ir Nr. III diagramose, kurie vis dėlto buvo nustatyti Kr. ataskaitose (ginčijamo sprendimo 67 konstatuojamoji dalis), kuriomis pasirėmė Komisija, tai paaiškinama tuo, kad institutas naudojosi bandymo įrenginiu, turinčiu vežimėlį su pneumatine pakaba, kuris iš esmės panaikino *„slip-stick* poveikį“ (slydimo-sukibimo), dėl kurio atsiranda minėti galios smaigaliai. Šiuo atžvilgiu ieškovė prašo pagal Procedūros reglamento 65 straipsnio c punktą kaip liudytoją apklausti instituto ekspertą.

187 Trečia, tai, kad neįvyko kitų 2006 m. gegužės 29 d. pritvirtintų plombų reakcija, nėra svarbu. Minėtos plombos buvo naudotos kitame pastate, kuris buvo pastatytas visiškai kitaip. Nepaisant skirtumų tarp pastatų, susijusių su panaudotomis statybos medžiagomis ir su jautrumu durų vibracijai, kitos plombos nebūtinai buvo tokioje pačioje oro drėgmėje (ginčijamo sprendimo 92 konstatuojamoji dalis).

188 Trečia, ieškovė teigia, kad Kr. ataskaitos neįtikino nei turinio, nei techniniu-moksliniu aspektu.

189 Pirmiausia Kr. ataskaitos grindžiamos netikslia prielaida, pagal kurią 2006 m. gegužės 30 d. popietę padarytose nuotraukose nufotografuota ginčijama plomba tos būsenos, kurios ji buvo 2006 m. gegužės 30 d. ryte. Tačiau nuotraukos buvo padarytos tik po to, kai patalpos G.505 durys keletą kartų buvo atidarytos ir uždarytos. Nesant tinkamos prielaidos, teiginys neturi įrodomosios galios.

190 Antra, Kr. pasirėmė pernelyg mažu, 0,53 mm, „durų judėjimu“, nors institutas konstatavo, kad tarp patalpos G.505 durų plokštės ir jų staktos galėjo būti mažiausiai 2 mm judėjimas. Todėl Kr. nustatytas galimo ginčijamos plombos išsitempimo dėl vibracijos įvertinimas buvo per mažas. Be to, atvirkščiai nei teigė Komisija (ginčijamo sprendimo 79 konstatuojamoji dalis), 2 mm „durų judėjimas“, taip pat kitos nagrinėjamą dieną įvykusios aplinkybės paaiškina tai, kad ginčijama plomba galėjo pasislinkti ant pagrindo.

191 Trečia, iš ginčijamo sprendimo (ginčijamo sprendimo 91 konstatuojamoji dalis) aišku, kad Komisija pati pripažino, jog apsauginė plėvelė pralaidi oro drėgmei. Šiuo klausimu pirmiausia *3M* duomenys, nurodyti informaciniame lape, netaikomi šiai bylai, nes jie yra tik paprasčiausios gairės, susijusios su produkto savybėmis, ir susijusios tik su testuotu paviršiumi iš nerūdijančio plieno. Be to, apsauginė plėvelė patyrė oro drėgmę ne tik po to, kai buvo nuimta nuo jos pagrindo ir priklijuota prie durų, bet ir tada, kai ji dar buvo ant jos pagrindo, pagaminto iš silikonu padengto popieriaus. Galiausiai nepagrįstas Komisijos teiginys, pagal kurį iš visų klijų rūšių akrilatų grupė yra atspariausia drėgmei, nėra svarbus, nes institutas nustatė, kad ant ginčijamos plombos naudoti akrilato klijai nebuvo pakankamai atsparūs drėgmei. Per Kr. ekspertizes nebuvo nagrinėtas klausimas, ar drėgmės poveikis galėjo sukelti apsauginės plėvelės „klaidingas teigiamas reakcijas“, t. y. ar užrašai VOID galėjo pasirodyti net ir nesant „išorės poveikio“.

192 Ketvirta, ieškovė nurodo, kad vietoje atlikti tyrimai negali būti „statistiškai patvirtinti“, nors tai būtina moksliškai pagrįstam teiginiui. Kr. laboratorijoje atlikti bandymai taip pat nereikšmingi, nes didžioji dalis bandymų buvo atlikta su dažytais lakštais.

Šiuolaikiniame mokslo lygyje pripažįstama, kad akrilato klijai skirtingai veikia ant dažyto paviršiaus ir oksiduoto aliuminio paviršiaus. Todėl *a priori* atmestina bet kokia išvada, susijusi su patalpos G.505 durimis.

193 Penkta, ieškovė mano, kad Kr. atskaitoje Nr. II ekspertas neatsižvelgė į galimybę, kad ginčijama plomba buvo uždėta taip, jog ji buvo tempiama žemiau plyšio tarp durų plokštės ir jų staktos. Per apsilankymą vietoje 2007 m. balandžio 26 d. Kr. vengė, kad ginčijama plomba būtų nors kiek tempiama durų plyšio vietoje, be to, pritvirtino keletą plombų plėvelių ant durų prieš jas pajudindamas, dėl to durų judėjimo jėga galėjo susilpnėti. Tačiau pagal instituto ekspertizę Nr. I plombos plėvelė jautri pasislinkimui, kai apkrovos pasireiškia per ilgą laikotarpį ir keletą kartų. Vis dėlto neatmestina, kad ginčijama plomba 2006 m. gegužės 29 d. buvo uždėta taip, kad ji buvo tempiama žemiau plyšio tarp durų plokštės ir jų staktos.

194 Šešta, Komisija taip pat neatsižvelgė į aplinkybę, kad visos apsauginės plėvelės, kurias pritvirtino jos ekspertas per apsilankymą vietoje, jas nuėmus buvo su užlenktais kampais. Taigi dėl veiksmų su ginčijama plomba siekiant ją nuimti neišvengiamai atsirastų aiškūs sugadinimo ženklai. Vis dėlto ginčijama plomba buvo be jokių užlenktų kampų. Taigi ginčijama plomba negalėjo būti nuimta 2006 m. gegužės 29–30 d. naktį. Šiuo atžvilgiu ieškovė siūlo, kad pagal Procedūros reglamento 65 straipsnio c punktą kaip liudytojai būtų apklausti jos advokatas, taip pat *E.ON* darbuotojas.

195 Septinta, Kr. nepakankamai atsižvelgė ir į galimą kelių poveikių derinį (kaip antai: ginčijamos plombos laikymo termino praleidimas, kiti išankstiniai sugadinimai, vibracijos buvimas, didelė oro drėgmė, taip pat valymo priemonės poveikis). Ginčijama plomba maždaug 14 valandų buvo pritvirtinta, todėl patyrė „išorės poveikį", kaip antai: oro drėgmė ir galima vibracija. Kalbant apie valymo priemonės naudojimą, Kr. taip pat neatsižvelgė į „galimus scenarijus". Jis, be kita ko, pasirėmė tik 30 min. priemonės veikimo trukme, nors šioje byloje negalima atmesti, kad žalingas valymo priemonės poveikis ginčijamai plombai galėjo trukti ilgiau. Taip pat neatmestina, kad ginčijama plomba, kuri buvo ilgą laiką tempiama, šiek tiek pasislinko.

196 Ketvirta, ieškovė nurodo, kad pagal pačios Komisijos teiginius ginčijamame sprendime (ginčijamo sprendimo 7, 74 ir 75 konstatuojamosios dalys) galimos „klaidingos teigiamos reakcijos". Komisijos nuomone, užrašų VOID atsiradimas ir klijų likučiai plombos kitoje pusėje gali būti paaiškinami tik plombos nuėmimu ir uždėjimu iš naujo. Todėl darytina išvada *a contrario*, kad nepaliesti VOID užrašai įrodo, jog atmestinas plombos nuėmimas ir vėlesnis uždėjimas iš naujo. Tačiau 2006 m. gegužės 31 d. papildomame pareiškime ieškovė nurodė ir Komisija to neginčija, kad užrašai VOID ant patalpos G.505 durų staktos (tačiau ne ant durų ir jų staktos, kaip teigia Komisija; žr. ginčijamo sprendimo 75 konstatuojamąją dalį) visiškai nebuvo nutrinti ir kad dėl to jie buvo visiškai nepaliesti, kai ginčijama plomba buvo nuimta siekiant ją pakeisti 2006 m. gegužės 30 d. vakare (ginčijamo sprendimo 13 konstatuojamoji dalis). Todėl patys Komisijos argumentai patvirtina, kad ginčijamos plombos dalis, priklijuota prie patalpos G.505 durų staktos, nebuvo nuimta nuo jos pagrindo per nagrinėjamą laikotarpį, bet užrašai VOID ant jos pasirodė.

197 Ieškovė priduria, kad normalu, jog įvairūs spontaniški mėginimai paaiškinti, kuriuos ji pateikė dėl ginčijamos plombos būklės 2006 m. gegužės 30 d., nebuvo visiškai vieningi. Nei ieškovės darbuotojai, nei jai paslaugas teikiantys asmenys nežinojo ginčijamos plombos būklės tariamo pasikeitimo tikslios priežasties.

198 Komisija prašo atmesti šį pagrindą.

Bendrojo Teismo vertinimas

199 Kaip buvo minėta šio sprendimo 55 ir 56 punktuose, kalbant apie konkurencijos teisės pažeidimo įrodinėjimo pareigą, kai Komisija pasiremia įrodymais, kurie iš esmės pakankami siekiant įrodyti pažeidimo egzistavimą, atitinkamai įmonei nepakanka pasiremti galimybe, jog įvyko aplinkybė, kuri galėjo turėti poveikio minėtų įrodymų įrodomajai galiai, kad Komisijai tektų pareiga įrodyti, jog ši aplinkybė neturėjo poveikio įrodymų įrodomajai galiai. Atvirkščiai, išskyrus atvejus, kai tokio įrodymo atitinkama įmonė negalėjo pateikti dėl pačios Komisijos veiksmų, atitinkama įmonė privalo teisės požiūriu pakankamai įrodyti, pirma, kad egzistuoja aplinkybė, kuria ji remiasi, antra, kad šia aplinkybe paneigiama įrodymų, kuriais remiasi Komisija, įrodomoji galia.

200 Kaip buvo konstatuota šio sprendimo 146 punkte, įrodymai, kuriais Komisija pasirėmė ginčijamame sprendime (ginčijamo sprendimo 8, 9, 74 ir 75 konstatuojamosios dalys), leidžia daryti išvadą, kad, atsižvelgiant į užrašus VOID ant viso ginčijamos plombos paviršiaus ir klijų likučius šalia jos ir už jos 2006 m. gegužės 30 d. ryte,

ginčijama plomba buvo nuimta nuo patalpos G.505 durų 2006 m. gegužės 29–30 d. naktį ir kad šios durys tuo metu galėjo būti atidarytos. Kalbant apie aplinkybes, kurios, ieškovės teigimu, turi poveikio šių įrodymų įrodomajai galiai, reikia patikrinti, ar ieškovė pakankamai įrodė, pirma, kad šios aplinkybės egzistuoja, antra, kad jomis paneigiama įrodymų, kuriais remiasi Komisija, įrodomoji galia.

201 Pirma, ieškovė teigia, kad ji įrodė, jog egzistavo „išorės poveikis“, dėl kurio atsirado užrašai VOID ant ginčijamos plombos, įskaitant plombos maksimalios laikymo trukmės praleidimą, valymo priemonės *Synto* poveikį, oro drėgmę, vibraciją arba kelių šių skirtingų aplinkybių derinį.

202 Pirmiausia kalbant apie ieškovės argumentą, pagal kurį užrašai VOID pasirodė ant ginčijamos plombos dėl to, kad buvo praleista maksimali plombos laikymo trukmė, ir nesant reikalo nuspręsti dėl ieškovės argumento, pagal kurį ginčijama plomba mažiausiai pusantrų metų viršijo maksimalią gamintojo rekomenduotą laikymo trukmę, reikia konstatuoti, kad ieškovė neįrodė priežastinio ryšio tarp tokio galimo laikymo trukmės praleidimo ir užrašų VOID pasirodymo ant ginčijamos plombos paviršiaus.

203 Šiuo klausimu reikia pabrėžti, kad, pirma, ginčijama plomba ir kitos plombos, panaudotos ant durų, kurias draudžiama atidaryti, buvo iš tos pačios partijos (ginčijamo sprendimo 69 konstatuojamoji dalis). Tačiau tik ant ginčijamos plombos buvo

užrašai VOID, o tai leidžia atmesti teiginį, kad aptariami užrašai atsirado dėl ginčijamos plombos maksimalios laikymo trukmės tariamo praleidimo. Kita vertus, instituto ekspertizėje Nr. III, kurią nurodė ieškovė, vis dėlto nepatvirtinta, kad panaudojus dirbtinai pasendintą apsauginę plėvelę įvyksta „klaidinga teigiama reakcija“, bet nurodytas „esminis akceleratoriuje pasendintos plombos plėvelės prilipimo jėgos pasikeitimas ir padidėjęs jautrumas, susijęs su raidžių VOID pasirodymu“. Tai reiškia, kad pirmasis argumentas turi būti atmestas.

204 Antra, kalbant apie tariamą lemiamą *Synto* poveikį, reikia pažymėti, kad ieškovė nepateikė įrodymų, jog *Synto* panaudojimas sukelia plombos „klaidingos teigiamos reakcijos“ pavojų.

205 Pirmiausia, pažymėtina, kad panašu, jog ieškovės teiginį, pagal kurį neatmestina, kad valymo bendrovės darbuotoja dideliu kiekiu *Synto* suvilgyta kempine perbraukė per ginčijamą plombą, sušvelnina Kr. išvados, kurių neginčijo ieškovė, pagal kurias *Synto* uždėjimas kempine ant plombos sukelia nutrynimo poveikį, todėl tamsiai mėlyna plombos spalva lieka ant kempinės. Tačiau valymo bendrovės darbuotoja nenurodė apie tokį ginčijamos plombos pasikeitimą nuvalius patalpos G.505 duris. Atvirkščiai, valymo bendrovė, atsakydama į Komisijos prašymą pateikti informaciją, 2006 m. rugsėjo 6 d. pareiškė, kad valytoja nenustatė ginčijamos plombos pokyčių nuvalius aptariamas duris. Iš plombos sugadinimo protokolo ir papildomos ieškovės deklaracijos taip pat nematyti, kad inspektoriai būtų nustatę kokį nors ginčijamos plombos tamsiai mėlynos spalvos nusitrynimą konstatuodami plombos sugadinimą.

206 Be to, ieškovės nurodytos ekspertizės neįrodo, kad valymo priemonės panaudojimas sukelia plombos „klaidingos teigiamos reakcijos“ pavojų, nes šios ekspertizės tik įrodo „iš esmės padidėjusį [plombos] jautrumą“. Be to, net ir darant prielaidą, jog ieškovės nurodytos ekspertizės įrodo tokio pavojaus buvimą, reikia pažymėti, kad nenustatyta, jog instituto bandymai buvo atlikti su *Synto*, nes instituto ekspertizės Nr. II išvadose bent jau vieną kartą nurodyta, kad minėtiems bandymams buvo naudotas *Synto Forte*. Šiuo klausimu reikia priminti, kad, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 80 punkte, iš 2006 m. rugsėjo 5 d. valymo bendrovės laiško Komisijai ir ypač iš šios bendrovės atsakymo į antrąjį Komisijos klausimą matyti, kad *Synto* (bet ne *Synto Forte*) iš tiesų buvo naudota patalpos G.505 durims valyti. Tačiau neatmestina, kad *Synto Forte* panaudojimas galėjo pakeisti instituto ekspertizių išvadas.

207 Galiausiai, iš *3M* atsakymo į Komisijos prašymą pateikti informaciją matyti, kad iš principo valikliai neturi jokio poveikio plomboms. Antai *3M* nurodė, kad „valymo priemonės iš principo neturėjo jokio poveikio etiketei“, kad „produkto pagrindas [buvo] poliesteris, kuris atsparus tirpikliams“, ir kad „produktas turėtų būti atsparus įprastai naudojamų valymo priemonių panaudojimui“. Nors *3M* pripažino, kad „neatliko konkrečių bandymų su [*Synto*]“, ji nurodė, kad, jos nuomone, „pagrindinis pavojus naudojant valymo priemonę yra pakenkti perdirbto produkto pagrindo plėvelės priekinei pusei, šiuo atveju, mėlynai ir geltonai spalvoms, esančioms ant Komisijos naudotos plombos“, ir kad „valymo priemonės neturėjo pakenkti produkto kitoje pusėje esančio klijų sluoksnio kibumui“. Pažymėtina, kad Komisijos ekspertas per savo bandymus konstatavo kaip tik tokį nusitrynimo poveikį, kaip nurodyta šio sprendimo 205 punkte. Be to, reikia pripažinti, kad Komisijos ekspertas nenustatė plombos „klaidingos teigiamos reakcijos“ ant jos uždėjus *Synto*.

208 Bet kuriuo atveju, kaip nurodė Komisija ginčijamo sprendimo 84 konstatuojamojoje dalyje, ieškovė privalo informuoti valymo bendrovę apie ginčijamos plombos reikšmę ir jos naudojimą bei užtikrinti, kad, progai pasitaikius, jos darbuotojas nesugadintų ginčijamos plombos, juo labiau, kad, kaip matyti iš pokalbio su valymo bendrovės darbuotoja protokolo, aptariama darbuotoja gauna planą, kuriame nurodytas susirinkimų patalpų užimtumas, prieš pradėdama jas valyti.

209 Trečia, kalbant apie tariamą oro drėgmę, ieškovė pateikė dokumentą, kuriuo patvirtinta, kad 2006 m. gegužės 29–30 d. naktį Miunchene buvo 80 % drėgmės lygis. Pagal instituto ekspertizę Nr. III apsauginės plėvelės jautrumas iš esmės padidėja dėl didesnės nei 60 % drėgmės.

210 Šiuo klausimu pakanka konstatuoti, kad, pirma, ieškovė neįrodė, jog 2006 m. gegužės 29–30 d. naktį pastate G buvo didesnė nei 60 % oro drėgmė. Iš tiesų ieškovės pateiktas dokumentas, kuriame patvirtintas oro drėgmės lygis 2006 m. gegužės 29–30 d. naktį, susijęs tik su drėgme šio pastato išorėje, ir todėl neturi tiesioginės reikšmės siekiant įrodyti drėgmės, kuri buvo nagrinėjamame pastate, lygį. Kalbant apie pastarąjį, ieškovė Komisijai nurodė, kad ji neturi daugiau duomenų, susijusių su 2006 m. gegužės 29 ir 30 dienomis. Be to, 2006 m. liepos 14 d. dokumente, kurį ieškovė parengė savo darbuotojų dėmesiui, nurodyta, kad iki šios datos pastato G išorėje buvo 55 % siekianti drėgmė ir 50 % drėgmė jo viduje. Ieškovės argumentai, susiję su kondicionavimo įrangos sureguliavimo sistema ar su papildomo drėkinimo įrenginio, integruoto į kondicionavimo sistemą, automatinio išsijungimo veikimo sutrikimu oro drėgmei

pasiekus tam tikrą lygį, taip pat neįtikina, nes ieškovė neįrodė, kad dėl šių įvykių oro drėgmės lygis pastate G 2006 m. gegužės 29–30 d. naktį buvo didesnis nei 60 %. Kita vertus, ieškovė neįrodė ir to, kad dėl padidėjusios oro drėgmės atsiranda „klaidingos teigiamos reakcijos“, nes instituto ekspertizėje Nr. III nurodytas tik apsauginės plėvelės „padidėjęs jautrumas“ oro drėgmei.

211 Bet kuriuo atveju, ieškovės teiginiai neatitinka informaciniame lape esančios informacijos, patvirtintos Komisijos eksperto išvadose, pagal kurią šis produktas atsparus 90 % drėgmės lygiui 168 valandas, esant 32°C temperatūrai. Tai reiškia, kad trečiasis ieškovės argumentas turi būti atmestas.

212 Ketvirta, kalbant apie lemiamą vibracijos poveikį, kuri galėtų paaiškinti ginčijamos plombos būklę, pakanka konstatuoti, kad ieškovė nepateikė įrodymų, jog patalpos G.505 durys ir sienos vibravo. Kaip nurodo Komisija, neįmanoma patikrinti nei sąlygų, kuriomis buvo atlikti ieškovės nurodyti vaizdo įrašai, kuriais siekiama įrodyti, kad vibracija gali sukelti užrašų VOID pasirodymą ant kai kurių plombos, uždėtos ant uždarytų durų, vietų, nei to, ar įrašuose iš tiesų rodomos patalpos G.505 durys. Be to, kaip nurodė Komisija, šie įrašai bet kuriuo atveju neįrodo, kad įvyko „klaidingos teigiamos reakcijos“, bet tik tai, kad dėl vibracijos, kurią sukėlė tariamas stiprus šalia esančios patalpos durų uždarymas, užrašai VOID atsirado plyšyje tarp durų ir jų staktos, o tai neatitinka plombos sugadinimo protokole esančių išvadų.

213 Be to, aplinkybė, kuria kaip prielaida remiasi ieškovė, kad šalia patalpos G.505 esančios patalpos buvo rezervuotos susirinkimui kitą dieną ir todėl minėtos patalpos durys galėjo būti trankomos, o tai galėjo sukelti vibraciją, arba, kad kai kurie apsirikę asmenys galėjo patraukti patalpos G.505 duris, nepaaiškina ginčijamos plombos būklės 2006 m. gegužės 30 d. ryte.

214 Iš tiesų, kadangi ginčijama plomba dar buvo nesugadinta 2006 m. gegužės 29 d. vakare apie 19 val. 30 min. (ginčijamo sprendimo 5 konstatuojamoji dalis), ir patikrinimo grupė konstatavo ginčijamos plombos pokyčius kitos dienos ryte apie 8 val. 45 min. (ginčijamo sprendimo 5 konstatuojamoji dalis), ieškovės nurodyta prielaida reiškia, kad į patalpą G.506, kuri yra vienintelė susirinkimų patalpa, besiribojanti su patalpa G.505, „nuolat buvo vaikščiojama“ 2006 m. gegužės 29–30 d. naktį, o tai nebuvo įrodyta. Šiuo atžvilgiu iš patalpų užimtumo tvarkaraščio matyti, kad patalpa G.506 2006 m. gegužės 30 d. buvo užima tik nuo 10 iki 16 valandos, t. y. po to, kai konstatuotas plombos sugadinimas. Nors ieškovė savo atsakyme į 2008 m. rugpjūčio 9 d. Komisijos prašymą pateikti informaciją nurodė, kad apie 5 valandą šios patalpos duris atidarė apsaugos tarnyba, ieškovė netvirtina, kad apsaugos tarnyba smarkiai jas užtrenkė ir dėl to atsirado tariama vibracija. Be to, kalbant apie ieškovės per posėdį pakartotus argumentus, pagal kuriuos dėl susirinkimo patalpoje G.506 5 val. ryto turėjo būti suneštas sunkus inventorius, pakanka konstatuoti, kad, atsižvelgiant į tai, jog nagrinėjama patalpa buvo išvalyta tik 7 val. ryto ir kad minėtas susirinkimas prasidėjo 10 val., toks teiginys yra neįtikinamas.

215 Galiausiai, ieškovės argumentui, pagal kurį asmenys galėjo apsirikti dėl patalpos durų arba asmenys galėjo būti neinformuoti apie patalpos G.505 paskirties pakeitimą ir patraukė pastarąsias duris, taip sugadindami ginčijamą plombą, negali būti pritarta, nes aptariamos patalpos durys buvo užrakintos ir ieškovė neįrodė priežastinio ryšio tarp galimo durų pajudinimo ir ginčijamos plombos būklės 2006 m. gegužės 30 d. ryte.

216 Bet kuriuo atveju, net ir darant prielaidą, kad šio sprendimo 212–215 punktuose nurodytos aplinkybės įvyko, ieškovė atsako už tai, kad būtų imtasi reikalingų atsargumo priemonių jos personalui, taip pat 2006 m. gegužės 29–30 d. naktį pastate G buvusiems galimiems lankytojams informuoti apie ginčijamos plombos egzistavimą ir jos naudojimą, kad būtų išvengta bet kokio plombos sugadinimo. Tai reiškia, kad ketvirtasis ieškovės argumentas turi būti atmestas.

217 Penkta, kalbant apie tai, kad dėl ginčijamos plombos maksimalios laikymo trukmės praleidimo, *Synto* poveikio, oro drėgmės ir vibracijos derinio galėjo atsirasti ginčijamos plombos ypatingas jautrumas, reikia konstatuoti, jog pats šių aplinkybių ar net kiekvienos jų atskirai buvimas ar jų poveikis ginčijamai plombai nebuvo pakankamai įrodytas. Be to, ieškovė netvirtina, kad šių veiksnių derinys sukėlė „klaidingos teigiamos reakcijos“ pavojų, bet tik tai, kad „išankstinis apsauginės plėvelės pažeidimas dėl susidėvėjimo, *Synto* priemonės ar šių dviejų veiksnių derinio, esant didelei oro drėgmei, lemia aptariamos plombos ženklų jautrumo padidėjimą“. Taigi šis argumentas taip pat turi būti atmestas.

218 Šešta, kalbant apie argumentą, pagal kurį patalpos G.505 durys nebuvo atidarytos 2006 m. gegužės 29–30 d. naktį, reikia priminti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 85 punkte, pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 1 dalies e punktą Komisija privalo įrodyti plombos sugadinimą. Tačiau ji neprivalo įrodyti, kad iš tiesų buvo įeita į užplombuotą patalpą. Todėl šiam argumentui negali būti pritarta.

219 Iš pateiktų svarstymų matyti, kad ieškovė neįrodė aplinkybių, galinčių paneigti įrodymų, kuriais pasirėmė Komisija padarydama išvadą dėl plombos sugadinimo egzistavimo, įrodomąją galią.

220 Antra, kadangi, kaip matyti iš ankstesnių svarstymų, ieškovės nurodytos ekspertizės neįrodo, kad anksčiau nurodytos aplinkybės galėjo nulemti 2006 m. gegužės 30 d. ryte konstatuotą ginčijamos plombos būklę, jų galimi trūkumai, kuriuos nurodo Komisija, nagrinėjamu atveju neturi reikšmės.

221 Bet kuriuo atveju, kaip nurodo Komisija, šios ekspertizės iš tiesų turi keletą trūkumų. Antai, pirma, instituto atlikti bandymai atlikti ne su Komisijos originaliomis plombomis, tačiau su labai sumažinto dydžio mėginiais (4 cm^2 vietoje 54 cm^2). Pats ieškovės ekspertas šiuo klausimu nurodė, kad plombų atsparumo dydžiai negali pritaikyti savo nuožiūra nuo „mažo dideliam“. Be to, kaip pažymėjo Komisijos ekspertas, plombos dydis turi įtakos ekspertizės išvadoms, kalbant apie galimą *Synto*, vibracijos arba oro drėgmės poveikį plombos veikimui. Šiuo atžvilgiu ieškovės argumentui, kad Komisija trukdė įrodymų tyrimui laikantis jos teisės į gynybą, nes atsisakė jai perduoti ginčijamas plombas, negali būti pritarta. Iš tiesų ieškovė neginčija, kad Komisija jai pasiūlė perduoti originalias plombas, su sąlyga, kad Komisijos pareigūnai dalyvaus bandymuose. Tačiau ieškovė atmetė šį pasiūlymą (ginčijamo sprendimo 65 konstatuojamoji dalis). Atsižvelgiant į tai, ieškovės teiginiui, pagal kurį mažai tikėtina, kad Komisija ketino paskirti bendradarbį vietoje stebėjimo tikslui bandymų trukmei, negali būti pritarta, nes tokią pareigą, prireikus, turi Komisija, o ne ieškovė, todėl ieškovė negali ja remtis siekdama pagrįsti aplinkybę, kad bandymai nebuvo atlikti su originaliomis plombomis.

222 Antra, kadangi ieškovė atsisakė atlikti bandymus su originaliomis plombomis dalyvaujant Komisijos pareigūnui, ji naudojo dirbtinai pasendintas plombas. Tam tikslui ieškovės naudotos plombos buvo įdėtos į klimatinę spintą, kurioje mėginiai daugiau

nei 40 dienų buvo laikyti 60 % santykinėje drėgmėje, kuri viršija informaciniame lape nurodytas laikymo rekomendacijas, t. y. 50 % santykinę drėgmę.

223 Trečia, iš instituto ekspertizės Nr. II ir ekspertizės Nr. III matyti, kad ieškovės ekspertas atliko tyrimus, ar bent jau kai kuriuos iš jų, sumirkydamas plastikinės plėvelės juostas 100 mg valiklio, o tai daug didesnis kiekis nei valikio kiekis, kurį konkrečiu atveju panaudojo valytoja, nes ji nurodė, kad kempinė „buvo labai šlapia, bet [kad] ji vis dėlto nebuvo išmirkyta dideliu kiekiu valymo priemonės“. Be to, neatmestina, kad instituto bandymuose panaudota priemonė buvo ne *Synto*, kurį naudojo valytoja ir kurią pati valymo bendrovė nusiuntė Komisijai jos bandymams, bet *Synto* rūšis *Synto Forte*. Taigi iš instituto ekspertizės Nr. II aiškiai matyti, kad kai kurie bandymai buvo atlikti su *Synto Forte*. Be to, iš instituto ekspertizės Nr. II ir ekspertizės Nr. III matyti, kad eksperimentams naudotos priemonės sudėtinė dalis yra 2-(2-butoksietoksi)etanolis, kurio nėra *Synto*, bet yra tik jo rūšyje *Synto Forte*. Nustatyta, kad ši *Synto Forte* sudėtinė dalis yra daug aktyvesnė.

224 Trečia, atsižvelgiant į tai, jog, pirma, įrodymai, kuriais pasirėmė Komisija ginčijamame sprendime (ginčijamo sprendimo 8, 9, 74 ir 75 konstatuojamosios dalys), leido padaryti išvadą, kad ginčijama plomba buvo nuimta nuo patalpos G.505 durų 2006 m. gegužės 29–30 d. naktį ir kad tuo metu durys galėjo būti atidarytos (žr. šio sprendimo 146 punktą), antra, į tai, kad ieškovė, kuri turėjo pareigą įrodyti jos nurodomas faktines aplinkybes, nepateikė įrodymų dėl aplinkybių, kuriomis ji remiasi ir dėl kurių atsirado konstatuota ginčijamos plombos būklė, ieškovės nurodyti tariami Kr. ataskaitų netikslumai negali paneigti šio sprendimo 219 punkte padarytos išvados.

225 Bet kuriuo atveju, pirma, priešingai nei teigia ieškovė, Kr. ekspertizės nėra grindžiamos prielaida, kad 2006 m. gegužės 30 d. popietę padarytose nuotraukose nufotografuota ginčijama plomba tos būklės, kurios ji buvo tos pačios dienos ryte. Nuoroda į minėtas nuotraukas, esanti, be kita ko, Kr. ataskaitoje Nr. II, yra tik papildoma informacija dėl ginčijamos plombos būklės, kuri matyti iš 2006 m. gegužės 30 d. padarytų nuotraukų.

226 Antra, kalbant apie tariamą „durų judėjimą“, kuris buvo per mažas per Kr. bandymus, pirmiausia pažymėtina, kad per Kr. apsilankymą vietoje jis, dalyvaujant ieškovei, pasinaudojęs skaitmenine liniuote, konstatavo maksimalų 0,53 mm „durų judėjimą“, ir šios išvados ieškovė nepaneigė savo pastabose dėl nurodytų faktinių aplinkybių arba instituto ekspertizėse Nr. II ir Nr. III. Bet kuriuo atveju, viena vertus, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 79 konstatuojamosios dalies, net ir padarius prielaidą, kad „durų judėjimas“ buvo 2 mm, ginčijamos plombos ištempimas tebebūtų labai mažas. Kita vertus, ieškovė nepateikia jokio įrodymo, leidžiančio daryti išvadą, kad dėl didesnio „durų judėjimo“ būtų kilęs ginčijamos plombos „klaidingos teigiamos reakcijos“ pavojus.

227 Trečia, kalbant apie oro drėgmę, pažymėtina, kad ieškovė nepateikė įrodymų, jog informaciniame lape esantys nurodymai, kuriais Komisija pagrindė daugelį savo pastabų, netaikomi nagrinėjamu atveju, be kita ko, atsižvelgiant į medžiagą, iš kurios yra patalpos G.505 durys ir jų stakta. Ji taip pat neįrodė, kad apsauginės plėvelės jautrumas padidėja dėl to, kad nuimant apsauginę plėvelę ore yra drėgmės. Galiausiai, atvirkščiai nei teigia ieškovė, iš Kr. ataskaitos Nr. II matyti, kad net ir dėl didelės oro drėgmės ginčijama plomba negalėjo pasikeisti.

228 Ketvirta, kalbant apie tai, kad Kr. bandymai nėra „statistiškai patvirtinti“, pažymėtina, kad ieškovė privalo įrodyti aplinkybes, kuriomis ji remiasi, todėl tariamas „moksliškai pagrįstam teiginiui būtino statistinio patvirtinimo“ nebuvimas neturi reikšmės. Bet kuriuo atveju, Komisija nurodė, kad bandymas naudojant pudros laku padengtus lakštus yra itin atsargus lyginant su eksperimentais su anodintu aliuminiu.

229 Penkta, reikia atmesti ieškovės teiginį, pagal kurį Kr. neatsižvelgė į galimybę, kad ginčijama plomba buvo uždėta taip, jog ji buvo tempiama žemiau plyšio tarp durų plokštės ir jų staktos, todėl jėgų poveikis ginčijamai plombai buvo stipresnis nei nurodytas Kr. ataskaitoje Nr. II, nes šis teiginys visiškai nėra pagrįstas. Bet kuriuo atveju, Kr. pripažino, kad ginčijamai plombai ištempti reikėjo didelės jėgos (ginčijamo sprendimo 89 konstatuojamoji dalis), o tai neįmanoma uždedant plombą ranka.

230 Šešta, tariamas ginčijamos plombos užlenktų kampų nebuvimas negali įrodyti, kad ji nebuvo nuimta 2006 m. gegužės 29–30 d. naktį. Be to, kad „užlenkti kampai“ nėra plombos sugadinimo požymis, pabrėžtina, jog nuėmus plombą ranka nebūtinai atsiranda užlenkti kampai, nes plomba gali būti nuimta atsargiai arba gali būti nuimta pradedant nuo plyšio, esančio tarp durų ir staktos, ant kurių ji pritvirtinta. Šis kaltinimas taip pat turi būti atmestas.

231 Septinta, priešingai nei teigia ieškovė, iš Kr. ataskaitos Nr. II matyti, kad ją rengiant iš tiesų buvo nagrinėjamas ieškovės nurodytų aplinkybių derinio poveikis. Todėl šiam kaltinimui taip pat negali būti pritarta.

232 Ketvirta, atsižvelgiant į šio sprendimo 219 punkte padarytą išvadą, nereikia nagrinėti tariamos „klaidingų teigiamų reakcijų galimybės“, kuri aiški iš pačios Komisijos argumentų ginčijamo sprendimo 7, 74 ir 75 konstatuojamosiose dalyse.

233 Bet kuriuo atveju, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 146 punkte, šie argumentai turi būti atmesti, nes Komisija niekada nesutiko su ieškovės teiginiais, pateiktais jos 2006 m. gegužės 30 d. papildomame pareiškime (žr. šio sprendimo 12 punktą), be to, vien tik ieškovės teiginys, pagal kurį „užrašas VOID ant staktos visiškai nebuvo nutrintas“, negali įrodyti, kad egzistuoja ginčijamos plombos „klaidinga teigiama reakcija“.

234 Tai reiškia, kad visas šeštasis pagrindas turi būti atmestas.

Dėl septintojo ieškinio pagrindo, susijusio su nekaltumo prezumpcijos principo pažeidimu

Šalių argumentai

235 Ieškovė teigia, kad per administracinę procedūrą Komisija „nepakankamai laikėsi“ nekaltumo prezumpcijos principo. Ji primena, kad 2007 m. spalio 16 d. Komisija pavedė Kr. pateikti savo pastabas dėl instituto ekspertizių Nr. II ir Nr. III. Klausimai, kuriuos Komisija pateikė Kr., kad būtų parengta Kr. ataskaita Nr. II, didžiąja dalimi turėjo

„užuominos pobūdį“ ir tuo pažeista Komisijos nešališkumo pareiga, tyrimo neutralumas, nekaltumo prezumpcijos principas ir „teisė į teisingą bylos nagrinėjimą“.

236 Kadangi Komisija nesilaikė tyrimo neutralumo, kaip to reikalaujama pagal nekaltumo prezumpcijos principą, nėra reikalo atsakyti į klausimą, ar yra rimtų abejonių dėl eksperto patikimumo ir nešališkumo (ginčijamo sprendimo 37 konstatuojamoji dalis), nes kaltinimas, susijęs su nekaltumo prezumpcijos principo nesilaikymu, pateiktas ne Komisijos ekspertui, o pačiai Komisijai. Iš tiesų, vien tik to, kad yra rimtų abejonių dėl Komisijos neutralumo, pakaktų siekiant nustatyti iš nekaltumo prezumpcijos kildinamos nešališkumo pareigos pažeidimą. Be to, eksperto veiksmai, pasireiškiantys klausimų formuluotės pakeitimu, negali kompensuoti to, kad Komisija nesilaikė nekaltumo prezumpcijos principo.

237 Komisija prašo pagrindą atmesti.

Bendrojo Teismo vertinimas

238 Reikia priminti, kad nekaltumo prezumpcijos principas, be kita ko, įtvirtintas EŽTK 6 straipsnio 2 dalyje, yra viena iš pagrindinių teisių, kurios, remiantis Teisingumo Teismo praktika, ,patvirtinta ir Suvestinio Europos akto preambulėje, Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnio 2 dalimi bei Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniu, pripažįstamos Bendrijos teisės sistemoje. Atsižvelgiant į nagrinėjamų

pažeidimų ir už juos skirtų sankcijų pobūdį bei griežtumą, nekaltumo prezumpcijos principas taikomas ir procedūroms dėl įmonėms taikomų konkurencijos taisyklių pažeidimo, kurių metu gali būti paskirtos piniginės baudos ar periodiniai mokėjimai (žr. 2006 m. balandžio 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Degussa prieš Komisiją*, T-279/02, Rink. p. II-897, 115 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

239 Remiantis nekaltumo prezumpcijos principu kiekvienas kaltinamas asmuo yra laikomas nekaltu tol, kol jo kaltė neįrodyta pagal įstatymą (2005 m. spalio 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sumitomo Chemical ir Sumika Fine Chemicals prieš Komisiją*, T-22/02 ir T-23/02, Rink. p. II-4065, 106 punktas).

240 Nagrinėjamu atveju ieškovė mano, kad Komisija, 2007 m. spalio 16 d. pateikdama Kr. klausimyną, kurio klausimai turėjo „užuominos pobūdį“, pažeidė nekaltumo prezumpcijos principą.

241 Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad šiame laiške Kr. pateikti klausimai suformuluoti taip (taip pat žr. ginčijamo sprendimo 36 konstatuojamąją dalį):

„1. Pateikite savo nuomonę dėl 2007 m. birželio 6 d. ir 2007 m. spalio 1 d. laiškuose Komisijai atsiųstų metodų, tyrimo ir ataskaitų išvadų. Savo nuomonėje konkrečiai nurodykite priežastis, dėl kurių nagrinėjamos [instituto] ataskaitos metodų, tyrimo ir išvadų aspektu neprieštarauja Jūsų 2007 m. gegužės 8 d. ataskaitai dėl Komisijos

plombų funkcionalumo. Jei manote, kad reikalingi nauji bandymai siekiant patvirtinti (pagrįsti) Jūsų ankstesnes ataskaitas, juos trumpai apibūdinkite.

2. Atsakykite į ankstesnį klausimą taip pat atsižvelgdamas į argumentus (veiksnius), kuriuos [ieškovė], greta instituto ataskaitų, nurodė savo 2007 m. liepos 6 d. laiške (pavyzdžiui, Jūsų bandymo statistinio tinkamumo stoka).

3. Patvirtinkite, kad veiksnių (argumentų), kuriuos nurodė [ieškovė] (arba [institutas]) (būtent, išankstinis paviršiaus nenuvalymas, *Synto* panaudojimas ant plombos, durų vibracija, oro drėgmė, tariamas pernelyg ilgas plombų sandėliavimas), derinys negalėjo sukelti klaidingos teigiamos [reakcijos] nenuėmus plombos nuo paviršiaus. Taip pat patvirtinkite, kad nurodytų veiksnių (argumentų) derinys negali paaiškinti kitų Komisijos 2006 m. gegužės 30 d. ryte nustatytų aplinkybių (klijų likučiai ant plombos krašto ir už plombos). Jei manote, kad reikalingi nauji bandymai siekiant patvirtinti (pagrįsti) Jūsų ankstesnes ataskaitas, juos trumpai apibūdinkite."

242 Taigi, kaip matyti išnagrinėjus ketvirtąjį pagrindą, įrodymai, kuriais Komisija pasirėmė ginčijamame sprendime (ginčijamo sprendimo 8, 9, 74 ir 75 konstatuojamosios dalys) leido padaryti išvadą, kad atsižvelgiant į užrašus VOID ant viso ginčijamos plombos paviršiaus ir klijų likučius šalia jos ir už jos 2006 m. gegužės 30 d. ryte,

ginčijama plomba buvo nuimta nuo patalpos G.505 durų 2006 m. gegužės 29–30 d. naktį, ir kad tuo metu durys galėjo būti atidarytos. Atsižvelgiant į tai, kaip matyti išnagrinėjus pirmąjį pagrindą, atitinkama įmonė turi pakankamai įrodyti, pirma, kad egzistuoja aplinkybės, kuriomis ji remiasi, antra, kad šiomis aplinkybėmis paneigiama įrodymų, kuriais pasirėmė Komisija, įrodomoji galia.

243 Šiuo klausimu konstatuotina, kad, kaip nurodo Komisija, rengiant Kr. ataskaitą Nr. II buvo siekiama patikrinti, kad Kr. ataskaitos Nr. I išvados yra paneigiamos instituto ekspertizių ataskaitomis Nr. II ir Nr. III. Kr. ataskaitoje Nr. I Komisijos ekspertas iš tiesų nurodė, kad dėl originalios plombos „patempimo“, kuris buvo paminėtas instituto ekspertizėje Nr. I, negalėjo atsirasti „klaidinga teigiama reakcija“, nepaisant plombos amžiaus, uždėjimo būdo ir nuėmimo greičio, net ir tuo atveju, jei ji prieš tai buvo nuvalyta su *Synto*, o po to patyrė šlyties ir lupimo jėgų poveikį.

244 Taigi Komisijos klausimynu, atsižvelgiant į Kr. ataskaitoje Nr. I pateiktą išvadą, buvo siekiama nustatyti, ar tokią išvadą paneigia instituto ekspertizių ataskaitos Nr. II ir Nr. III. Be to, Komisija pažymėjo ir šiuo klausimu jai ieškovė neprieštaravo, kad šių klausimų formuluotė taip pat susijusi su jų kontekstu, t. y. su tuo, kad Kr. jau žodžiu buvo pateikęs kelis komentarus dėl išvadų, esančių instituto ekspertizių ataskaitose Nr. II ir Nr. III, ir nurodė neturintis pagrindo abejoti išvadomis, esančiomis Kr. ataskaitoje Nr. I.

245 Galiausiai, kaip Komisija pažymėjo ginčijamo sprendimo 37 konstatuojamojoje dalyje, iš paties Kr. klausimų formuluotės Kr. ataskaitoje Nr. II aišku, kad Komisijos ekspertas šiuos klausimus vertino kaip atvirus klausimus, nes jie buvo performuluoti

taip: „Ar instituto vertinimo ataskaitos paneigia <...> paskutinės ataskaitos išvadas?“, „Ar [ieškovės advokato] pateikti argumentai paneigia paskutinės ataskaitos išvadas?“, „Ar dėl nurodytų veiksnių (argumentų) derinio gali atsirasti klaidinga teigiama reakcija ir juo gali būti paaiškintos sąlygos, kuriomis buvo rasta plomba?“.

246 Iš pateiktų svarstymų aišku, kad Komisija, suformuluodama klausimus, pateiktus jos 2007 m. spalio 16 d. laiške Kr., nepažeidė nekaltumo prezumpcijos principo.

247 Taigi septintąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl aštuntojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 1 dalies pažeidimu

Šalių argumentai

248 Ieškovė primena, kad ginčijamame sprendime Komisija ją kaltino tuo, jog ji sugadino plombą dėl neatsargumo, tačiau neįvardijo, ką ji laikė neatsargiais veiksmais.

249 Pirmiausia Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 1 dalis taikoma tik įmonėms ir įmonių asociacijoms, kurios veikia per savo darbuotojus ar savo atstovus, kurių veiksmai dėl to gali būti joms priskirti. Pasirėmusi 1983 m. birželio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Musique Diffusion française ir kt. prieš Komisiją* (100/80–103/80, Rink. p. 1825, 97 punktas) ieškovė mano, kad Komisija ginčijamo sprendimo 101 konstatuojamojoje dalyje klaidingai nusprendė, jog ji atsako už trečiųjų asmenų veiksmus. Joks ieškovės darbuotojas ar įgaliotas atstovas neatidarė patalpos G.505 durų, kaip matyti iš ieškovės priesaika patvirtintų pareiškimų. Atsižvelgiant į tai, tariamas durų atidarymas ar bet kuri kita aplinkybė, dėl kurios ginčijama plomba buvo nuimta, yra „veiksmas, viršijantis veikiančių asmenų įgaliojimus“, kuris negali būti priskirtas ieškovei. Tai, ar valymo bendrovei buvo pranešta apie ginčijamos plombos egzistavimą, neturi reikšmės, nes ji neturėjo patalpos G.505 rakto. Šiuo atžvilgiu ginčijamos plombos tikslą, t. y. apsaugoti bylos medžiagą, kuri dar turės būti išnagrinėta, galėjo pažeisti tik raktus turėję asmenys, todėl nebuvo prasmės informuoti valymo bendrovę apie ginčijamos plombos egzistavimą.

250 Antra, Komisijos pateiktas kaltinimas dėl neatsargumo nėra tinkamas. Neatsargumas yra tik tada, kai atitinkamas asmuo galėjo ir turėjo žinoti, kad jis daro pažeidimą. Tačiau Komisija pasirėmė tik tariamais netinkamai panaudotos susidėvėjusios plombos pokyčiais.

251 Priešingai nei teigia Komisija (ginčijamo sprendimo 102 konstatuojamoji dalis), valymo bendrovės darbuotoja negalėjo žinoti, kad vien tik ginčijamą plombą perbraukus kempine, sudrėkinta įprasta valymo priemone, galėjo atsirasti į plombos sugadinimo požymius panašūs požymiai. Taip pat ieškovė negali būti kaltinama tuo, kad nenumatė tokių veiksmų (ginčijamo sprendimo 176 psl. esanti išnaša). Iš tiesų ant ginčijamos

plombos nebuvo jokių nuorodų dėl jos jautrumo paviršiaus valymui ir ieškovei nebuvo pranešta apie ginčijamos plombos jautrumą nei ją pritvirtinant, nei plombavimo protokole. Ieškovė gali būti laikoma atsakinga tik už užplombuotų durų atidarymą be leidimo. Net patikrinimo grupės nariai akivaizdžiai nežinojo apie ginčijamos plombos veikimą.

252 Be to, aplinkybė, kad Komisija ieškovei nenurodė, jog praleista maksimali ginčijamos plombos laikymo trukmė, negalėjo jai pakenkti. Praleidus maksimalią plombos laikymo trukmę, neatmestini jos veikimo sutrikimai. Pagal Vokietijos teisę vien tik maksimalaus laikymo termino praleidimas lemia daikto netinkamumą. Atsižvelgdama į tai, kad praleista maksimali ginčijamos plombos laikymo trukmė, ir atsižvelgdama į baudą, kuri galėjo būti paskirta už plombos sugadinimą, Komisija bet kuriuo atveju turėjo šią aplinkybę įvardyti ieškovei.

253 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

254 Ginčijamame sprendime Komisija nusprendė, kad „išskyrus nenugalimos jėgos atvejį, iš esmės reikia laikyti, kad plomba galėjo būti nuimta tik tyčiniu veiksmu, juolab, kad po to, kai buvo nuimta, plomba akivaizdžiai buvo vėl uždėta siekiant nuslėpti

plombos sugadinimą“. Ji pažymėjo, kad „šiuo atveju taip pat reikėjo atsižvelgti į tai, jog tik asmenys, turėję ieškovės leidimą, buvo pastate (tarp jų [valymo bendrovės], kuri yra visiškai [ieškovei] priklausanti dukterinė bendrovė, darbuotojai)“ (ginčijamo sprendimo 101 konstatuojamoji dalis). Ji taip pat nusprendė, kad reikia „pripažinti, jog tai plombos sugadinimas bent jau dėl neatsargumo“, kad „šiuo aspektu reikia atsižvelgti į tai, jog pritvirtinant plombą patikrinimo grupės vadovas [ieškovės] atstovus informavo apie plombos reikšmę ir plombos sugadinimo pasekmes“ bei kad „tai buvo nurodyta ir ant pačios plombos“ (ginčijamo sprendimo 102 konstatuojamoji dalis). Taigi dėl ginčijamos plombos pokyčių pobūdžio, atsižvelgdama į įrodymus, nurodytus, be kita ko, ginčijamo sprendimo 9 konstatuojamojoje dalyje ir plombos sugadinimo protokole, ji nusprendė, kad egzistuoja plombos sugadinimas tyčia ar bent jau dėl neatsargumo.

255 Pateikdama šį pagrindą, ieškovė iš esmės teigia, kad Komisija ginčijamo sprendimo 101 konstatuojamojoje dalyje klaidingai nusprendė, jog ieškovė atsako už trečiųjų asmenų veiksmus, ir kad šiuo atveju tai nėra neatsargumas, nes valymo bendrovės darbuotoja negalėjo žinoti, jog ji atlieka plombos sugadinimo sudėties veiksmus.

256 Pirma, jau buvo minėta, kad pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 1 dalies e punktą Komisija gali paskirti baudą, jei „tyčia ar dėl neatsargumo“ buvo sugadintos plombos, uždėtos Komisijos įgaliotų pareigūnų ar kitų lydinčiųjų asmenų. Kaip buvo nurodyta nagrinėjant antrąjį pagrindą, Komisija pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 1 dalies e punktą neprivalo įrodyti, kad iš tiesų buvo įeita į patalpą, kuri buvo užplombuota. Todėl ieškovės argumentai, pagal kuriuos patalpos G.505 durų neatidarė raktus turėję asmenys, kaip matyti iš priesaika patvirtintų

šių asmenų pareiškimų, arba valymo bendrovės darbuotoja, nes ji neturėjo šios patalpos rakto, neturi reikšmės.

257 Antra, kalbant apie ieškovės argumentą, pagal kurį jos darbuotojai ar įgalioti asmenys neatidarė patalpos G.505 durų, kaip tai matyti iš priesaika patvirtintų raktus turėjusių asmenų pareiškimų ir iš to, kad šiomis aplinkybėmis bet koks ginčijamos plombos nuėmimas bet kuriuo atveju viršytų šių asmenų įgaliojimus, konstatuotina, kad ginčijamo sprendimo 101 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, jog tik asmenys, kurie turėjo ieškovės leidimą (tarp jų valymo bendrovės, kuri yra visiškai ieškovei priklausanti dukterinė bendrovė, darbuotojai) buvo pastate G. Be to, ginčijamo sprendimo 103 konstatuojamojoje dalyje Komisija nusprendė, kad gali būti atmesta, jog neturintis leidimo asmuo galėjo patekti į pastatą 2006 m. gegužės 29–30 d. naktį, ir kad ieškovė niekada netvirtino, jog neturintis leidimo asmuo buvo patekęs į pastatą.

258 Taigi pirmiausia pažymėtina, kad šiuo apeliaciniu skundu ieškovė neginčija šių teiginių. Be to, ieškovės darbuotojai ar jos įgalioti asmenys laikytini vykdančiais darbus jos naudai ar jai vadovaujant (šiuo klausimu žr. 1975 m. gruodžio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Suiker Unie ir kt. prieš Komisiją*, 40/73–48/73, 50/73, 54/73–56/73, 111/73, 113/73 ir 114/73, Rink. p. 1663, 539 punktą). Šiuo aspektu reikia atmesti ieškovės argumentą, grindžiamą šio sprendimo 249 punkte minėtu Sprendimu *Musique Diffusion française prieš Komisiją*, pagal kurį tik raktus turėję asmenys yra darbuotojai ar įgalioti asmenys. Iš tiesų, kaip nurodo Komisija, Komisijos teisė nubausti įmonę, kai ji padarė pažeidimą, taikoma tik pažeidimui, kurį padarė asmuo bendrai turintis teisę veikti įmonės vardu (žr. 2004 m. balandžio 29 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Tokai Carbon ir kt. prieš Komisiją*, T-236/01, T-239/01, T-244/01–T-246/01, T-251/01 ir T-252/01, Rink. p. II-1181, 277 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

259 Trečia, kalbant apie teiginį, pagal kurį valymo bendrovės darbuotoja negalėjo žinoti, kad perbraukus per ginčijamą plombą įprasta valymo priemone sudrėkinta kempine galėjo atsirasti panašūs požymiai į plombos sugadinimo požymius, pažymėtina, kad šis argumentas grindžiamas klaidinga prielaida, pagal kurią įrodyta, jog ginčijamos plombos būklė 2006 m. gegužės 30 d. ryte atsirado dėl valiklio, kurį tariamai panaudojo minėta darbuotoja.

260 Bet kuriuo atveju, net ir darant prielaidą, kad ginčijamos plombos būklė galėjo pasikeisti šiai darbuotojai panaudojus kempinę ir valiklį (ginčijamo sprendimo 102 konstatuojamoji dalis), konstatuotina, jog ieškovė privalėjo imtis visų reikalingų priemonių siekdama neleisti bet kokių veiksmų su ginčijama plomba, juolab, kad ieškovė buvo aiškiai informuota apie ginčijamos plombos reikšmę ir plombos sugadinimo pasekmes (ginčijamo sprendimo 5 konstatuojamoji dalis).

261 Ketvirta, kalbant apie ieškovės argumentus, susijusius, viena vertus, su tuo, kad Komisija pasirėmė tik susidėvėjusios, neteisingai panaudotos plombos pokyčiais, kita vertus, su ginčijamos plombos tariama maksimalia saugojimo trukme, pažymėtina, kad šie argumentai jau buvo atmesti nagrinėjant šeštąjį pagrindą.

262 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, konstatuotina, kad Komisija teisingai nusprendė, jog nagrinėjamu atveju plomba sugadinta bent jau dėl neatsargumo.

263 Vadinasi, šį pagrindą reikia atmesti.

Dėl devintojo ieškinio pagrindo, susijusio su EB 253 straipsnio ir proporcingumo principo nustatant baudos dydį pažeidimu

Ieškovės argumentai

264 Ieškovė teigia, kad bauda, kuri jai buvo paskirta ginčijamame sprendime, turi būti panaikinta, o nepatenkinus ir šio prašymo, kad ji turi būti sumažinta.

265 Pirmiausia, ieškovei paskirta bauda pažeidžiamas „savivalės draudimas“ ir EB 253 straipsnis. Ginčijamame sprendime Komisija nepatikslino, kokiais kriterijais ji pasirėmė nustatydama paskirtos baudos dydį, todėl 38 milijonų eurų baudos paskyrimas yra nesuprantamas, juolab, kad Baudų nustatymo remiantis Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalimi ir [EAPB] sutarties 65 straipsnio 5 dalimi metodo gairėse (OL C 9, 1998, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 171) net ir rimtų pažeidimų atveju numatyta tik 20 milijonų eurų pradinė bauda. Atsižvelgiant į tai, kad ginčijamas sprendimas nepakankamai motyvuotas, ieškovė negalėjo veiksmingai pasinaudoti savo teise į gynybą.

266 Viena vertus, ginčijamame sprendime (104 ir paskesnės konstatuojamosios dalys) Komisija apsiribojo išvardindama keletą aplinkybių, kurios taikomos kiekvienam plombos sugadinimui, arba kurios apskritai yra sunkinančios ar lengvinančios aplinkybės, tačiau neįvertino pradinės baudos arba sunkinančių ar lengvinančių aplinkybių nei absoliučia verte, nei procentiniu dydžiu. Todėl Komisija, kalbant apie esminį

ginčijamo sprendimo elementą, pažeisdama EB 253 straipsnį nenurodė lemiamų savo vertinimo aspektų.

267 Kita vertus, ginčijamas sprendimas palieka įspūdį, kad Komisija pasirėmė tyčinio pažeidimo prielaida, nors tam tikrose ginčijamo sprendimo dalyse ji nurodė pažeidimą, padarytą „bent jau dėl neatsargumo“ (ginčijamo sprendimo 102 konstatuojamoji dalis).

268 Antra, nurodytos sunkinančios aplinkybės yra klaidingos turinio požiūriu, nes taikomos kiekvienam plombos sugadinimo atvejui ir apibūdinamos bendrais bruožais pateikiant abstrakčias ir bendras pastabas, neturinčias jokio ryšio su konkrečiu atveju (žr. ginčijamo sprendimo 105–108 konstatuojamąsias dalis). Turėjo būti atliktas suskirstymas, atsižvelgiant į plombos sugadinimo reikšmę ir poveikį. Tačiau šiuo atveju Komisija neišreiškė savo nuomonės dėl konkrečių plombos sugadinimo aplinkybių. Kiti ginčijamame sprendime nurodyti motyvai, t. y., pirma, sankcijų už plombos sugadinimą padidinimas Reglamente Nr. 1/2003, lyginant su ankstesniu teisiniu reglamentavimu, antra, aplinkybė, kad tai buvo patikrinimas konkurencijos teisės srityje, trečia, kad nebuvo padarytos patalpoje G.505 laikytų dokumentų kopijos ir jų sąrašai ir, galiausiai, kad nebuvo imtasi priemonių siekiant užtikrinti ginčijamos plombos saugumą, neturi reikšmės vertinant pažeidimo sunkumą.

269 Trečia, Komisija nepakankamai atsižvelgė į daugelį lengvinančių aplinkybių ieškovės naudai, kurios būtų pateisinusios baudos dydžio sumažinimą iš esmės.

270 Pirmiausia, plombos sugadinimas dėl neatsargumo turi būti baudžiamas mažesne bauda nei ta, kuri taikoma už tyčinį plombos sugadinimą. Be to, nagrinėjamu atveju plombos sugadinimas atsirado dėl daugiau ar mažiau atsitiktinių aplinkybių derinio.

271 Antra, patikrinimo grupės nariai nepranešė ieškovei apie ypatingą apsauginės plėvelės jautrumą, o tai prisidėjo prie galimo neatsargumo, pasireiškusio tuo, kad ieškovė nesiėmė prevencinių priemonių.

272 Trečia, negalima konstatuoti, kad dokumentai buvo išnešti iš patalpos G.505.

273 Ketvirta, atvirkščiai nei tvirtino Komisija ginčijamo sprendimo 112 konstatuojamojoje dalyje, ieškovė su ja bendradarbiavo labiau nei privalėjo, nes, be kita ko, pateikė Komisijai daug kainavusias ekspertizes.

274 Ketvirta, vien tik nurodyti baudą procentais, nustatytą pagal ieškovės bendrąją apyvartą, nepakanka, kad būtų paneigtas teisės pažeidimas nustatant baudos dydį. Baudos dydis neproporcingas pažeidimui, atsižvelgiant į abejones dėl to, ar iš tiesų nagrinėjamu atveju plombos sugadinimas priskirtinas ieškovei. Baudos atgrasomojo poveikio nebėra reikalaujama. Be to, analogiškai taikydama proporcingumo principą

Nederlandse Mededingingsautoriteit (Nyderlandų konkurencijos institucija, toliau – *NMa*) už plombos sugadinimą neseniai paskyrė 269 000 eurų arba 0,0028 % nagrinėjamos įmonės bendros apyvartos baudą, nors pagal iš dalies pakeistą *wet houdende nieuwe regels omtrent de economische mededinging* (*Mededingingswet*) (Nyderlandų įstatymas dėl konkurencijos) (Stb. 1997, Nr. 242) leidžiama nustatyti baudos dydį iki 1 % pasaulinės apyvartos (*Mededingingswet* 70 b straipsnio 1 dalis).

275 Komisija prašo atmesti ieškovės argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

276 Pirmiausia ieškovė teigia, kad ginčijamas sprendimas nepakankamai motyvuotas, nes Komisija jame nepatikslino, kokiais kriterijais ji pasirėmė nustatydama paskirtos baudos dydį. Šiuo nepakankamu motyvavimu pažeista ieškovės teisė į gynybą.

277 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką EB 253 straipsnyje reikalaujamas motyvavimas turi atitikti ginčijamo akto pobūdį bei aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti institucijos, kuri priėmė šį aktą, argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti priimtos priemonės pagrindžiančius motyvus, o kompetentingas teismas – vykdyti jo kontrolę. Reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas atsižvelgiant į bylos aplinkybes, ypač į akto turinį, nurodytų motyvų pobūdį bei asmenų, kuriems aktas skirtas, ar kitų asmenų, su kuriais aktas konkrečiai ir tiesiogiai susijęs, suinteresuotumą gauti

paaiškinimus. Motyvuojant nebūtina nurodyti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes nustatant, ar akto motyvavimas atitinka EB 253 straipsnio reikalavimus, turi būti atsižvelgiama ne tik į jo formuluotę, bet ir kontekstą bei visas nagrinėjamą klausimą reglamentuojančias normas (žr. 1998 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 63 punktą ir nurodytą teismo praktiką)

278 Nagrinėjamu atveju kalbant apie bazinius kriterijus, kuriais pasirėmė Komisija nustatydama ieškovei paskirtos baudos dydį, Komisija nurodė, kad baudos dydis priklauso nuo pažeidimo sunkumo ir ypatingų nagrinėjamo atvejo aplinkybių (ginčijamo sprendimo 104 ir 113 konstatuojamosios dalys).

279 Taigi Komisija teigia, kad, pirma, neatsižvelgiant į konkretų atvejį, plombos sugadinimas yra sunkus pažeidimas ir už plombos sugadinimą skiriama bauda turi būti atgrasomojo poveikio (ginčijamo sprendimo 105 konstatuojamoji dalis), kad įmonei, kuri yra tikrinama, nebūtų naudingiau sugadinti plombą.

280 Antra, ji pabrėžė, kad paprastai patikrinimai yra skiriami tik tais atvejais, kai yra konkurencijos teisės normų pažeidimų požymių, o nagrinėjamas atvejis toks ir buvo. Tuo tikslu ieškovės patalpose atliekamas patikrinimas turėjo leisti patikrinti konkurencijos teisės normų pažeidimo požymius, ir, be to, būtent pirmą patikrinimo dieną rasti dokumentai, kurių sąrašai nebuvo sudaryti, buvo užplombuotoje patalpoje (ginčijamo sprendimo 107 ir 108 konstatuojamosios dalys).

281 Trečia, ji nurodė, kad apskaičiuodama ieškovei paskirtos baudos dydį ji atsižvelgė į tai, kad Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 1 dalies e punktas buvo taikomas pirmą kartą, tačiau nusprendė, kad ši aplinkybė negali nulemti to, kad nustatyta bauda negalės užtikrinti atgrasomojo šios nuostatos poveikio (ginčijamo sprendimo 109 konstatuojamoji dalis).

282 Ketvirta, ji pažymi, jog, be to, kad Reglamentas Nr. 1/2003 sugriežtino nuostatas dėl baudų už procesinius pažeidimus prieš trejus metus iki patikrinimų ir kad keliomis savaitėmis anksčiau plombos jau buvo pritvirtintos tos pačios grupės patalpose, ieškovė yra viena didžiausių Europos įmonių energetikos sektoriuje, turinti daugybę ekspertų kartelių teisės srityje, ir kad per plombų uždėjimą jos dėmesys buvo atkreiptas į dideles baudas, numatytas už plombų sugadinimą (ginčijamo sprendimo 110 konstatuojamoji dalis).

283 Po to Komisija atmetė ieškovės kaip lengvinančias aplinkybes pateiktus argumentus, pagal kuriuos Komisija neįrodė, kad patalpos G.505 durys buvo atidarytos ar kad dokumentai buvo paimti, arba pagal kuriuos ieškovė bendradarbiavo su Komisija labiau nei privalėjo (ginčijamo sprendimo 111 ir 112 konstatuojamosios dalys).

284 Kadangi, kalbant apie Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 1 dalies e punktą, Komisija nepriėmė gairių, nustatančių skaičiavimo metodą, kuris jai būtų taikomas nustatant baudas pagal šią nuostatą, ir Komisijos argumentai aiškiai ir nedviprasmiškai pateikti ginčijamame sprendime, Komisija, atvirkščiai nei teigia ieškovė, neprivalėjo absoliučia ar procentine išraiška įvertinti baudos pradinio dydžio ir galimų sunkinančių ar lengvinančių aplinkybių. Tai reiškia, kad kaltinimas, susijęs su EB 253 straipsnio

pažeidimu, turi būti atmestas. Ieškovės kaltinimą dėl jos teisės į gynybą pažeidimo, susijusio su tuo, kad ginčijamas sprendimas buvo tariamai nepakankamai motyvuotas, taip pat reikia atmesti.

285 Antra, ieškovė teigia, kad jai paskirta bauda yra neproporcinga.

286 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal proporcingumo principą reikalaujama, jog Bendrijos institucijų veiksmai neviršytų to, kas tinkama ir būtina nagrinėjamų teisės aktų teisėtiems tikslams pasiekti, todėl kai galima rinktis iš kelių tinkamų priemonių, reikia taikyti mažiausiai suvaržančią, o sukelti nepatogumai neturi būti neproporcingi nurodytiems tikslams (1998 m. gegužės 5 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Jungtinė Karalystė prieš Komisiją*, C-180/96, Rink. p. I-2265, 96 punktas ir 2007 m. rugsėjo 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Prym ir Prym Consumer prieš Komisiją*, T-30/05, nepaskelbtas Rinkinyje, 223 punktas)

287 Tai reiškia, kad baudos turi nebūti per didelės siekiamų tikslų atžvilgiu, t. y. konkurencijos teisės nuostatų laikymosi atžvilgiu, ir baudos, kuri skiriama įmonei už pažeidimus konkurencijos srityje, dydis turi būti proporcingas pažeidimui kaip visumai, atsižvelgiant, be kita ko, į jo sunkumą (286 punkte minėto Sprendimo *Prym Consumer prieš Komisiją* 224 punktas). Šiuo atžvilgiu, remiantis nusistovėjusia teismų praktika, pažeidimo sunkumo laipsnis nustatomas remiantis daugeliu veiksnių, kurių atžvilgiu Komisija turi diskreciją (2007 m. gegužės 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *SGL Darbon prieš Komisiją*, C-328/05 P, Rink. p. I-3921, 43 punktas, taip pat šiuo klausimu žr. 2005 m. birželio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. prieš Komisiją*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, Rink. p. I-5425, 240–242 punktus).

288 Pirma, ginčijamo sprendimo 105–108 konstatuojamosiose dalyse Komisija, iš esmės pasiremdama plombų tikslu neleisti dingti įrodymams per patikrinimą ir būtinybe užtikrinti paskirtos baudos pakankamai atgrasomąjį poveikį, teisingai nurodė priežastis, dėl kurių pats plombos sugadinimu pasireiškiantis pažeidimas yra ypač sunkus pažeidimas. Šiuo klausimu taip pat svarbu pabrėžti, kad, viena vertus, kalbant apie plombos sugadinimu pasireiškiantį pažeidimą, teisės aktų leidėjas Reglamente Nr. 1/2003 nustatė griežtesnes sankcijas nei buvo numatytos pagal ankstesnį teisinį reglamentavimą, siekdamas atsižvelgti į ypač sunkų šio pažeidimo pobūdį. Kita vertus, iš teismų praktikos aišku, kad nustatydama baudų dydį Komisija gali atsižvelgti į būtinybę užtikrinti pakankamai atgrasomąjį jų poveikį (šiuo klausimu žr. 249 punkte minėto Sprendimo *Musique Diffusion française ir kt. prieš Komisiją* 108 punktą), o tai ypač svarbu plombos sugadinimu pasireiškiančio pažeidimo atveju siekiant, kad įmonės negalėtų manyti, kad joms naudingiau sugadinti plombą per patikrinimą (ginčijamo sprendimo 105 konstatuojamoji dalis). Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, ir atvirkščiai, nei teigia ieškovė, Komisija jos atžvilgiu nepritaikė sunkinančių aplinkybių, bet įvardijo aplinkybes, kurios pateisina pakankamai atgrasomojo poveikio baudos už bet kokį plombos sugadinimą pritaikymą.

289 Antra, kalbant apie lengvinančias aplinkybes, į kurias Komisija nepakankamai atsižvelgė, *primo*, reikia atmesti ieškovės argumentą, pagal kurį plombos sugadinimas dėl neatsargumo yra lengvinanti aplinkybė atitinkamai įmonei. Šiuo klausimu pirmiausia pažymėtina, kad, priešingai nei teigia ieškovė, Komisija nepasirėmė tyčinio pažeidimo prielaida, nes ji manė, kad nagrinėjamu atveju reikia pripažinti, jog tai „bent jau“ sugadinimas dėl neatsargumo (ginčijamo sprendimo 102 konstatuojamoji dalis). Be to, pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 1 dalies e punktą plombos pažeidimu pasireiškiantis pažeidimas gali būti padarytas tyčia arba dėl neatsargumo. Iš tiesų, kaip nurodo Komisija, vien tik sugadinus plombą dingsta jos apsauginis pobūdis ir to pakanka, kad būtų pažeidimo sudėtis.

290 *Secundo*, kalbant apie ieškovės argumentą, pagal kurį Komisija privalėjo pranešti apie apsauginės plėvelės ypatingą jautrumą, konstatuotina, kad, kaip matyti išnagrinėjus penktąjį ir šeštąjį pagrindus, šis tariamas jautrumas nebuvo įrodytas, kalbant apie Komisijos oficialias plombas, ir bet kuriuo atveju ieškovė neįrodė, kad dėl jo galėjo atsirasti plombos „klaidingos teigiamos reakcijos“. Be to, kaip matyti išnagrinėjus aštuntąjį pagrindą, ieškovė privalėjo imtis reikalingų priemonių siekdama neleisti bet kokių veiksmų su ginčijama plomba.

291 *Tertio*, tai, kad nebuvo įmanoma konstatuoti, jog dokumentai buvo išnešti iš patalpos G.505, neturi reikšmės, nes plombos uždėjimo tikslas kaip tik ir yra neleisti bet kokių veiksmų su dokumentais, laikomais užplombuotoje patalpoje, kai nėra Komisijos patikrinimo grupės. Nagrinėjamu atveju, kaip nurodė Komisija ginčijamo sprendimo 11 ir 111 konstatuojamosiose dalyse, patalpoje G.505 laikomų dokumentų sąrašai nebuvo sudaryti, be kita ko, dėl jų didelio kiekio. Taigi patikrinimo grupė negalėjo patikrinti, ar trūko patalpoje laikomų dokumentų.

292 *Quatro*, tariamai daug kainavusios pastangos, kurių ėmėsi ieškovė siekdama, kad būtų atliktos instituto ekspertizės ar darbuotojų ir raktus turėjusių asmenų apklausos, negali būti laikomos aplinkybių atskleidimu, viršijančiu tai, ką ji privalėjo atlikti, ir pateisinančiu baudos dydžio sumažinimą, nes šie veiksmai atlikti įgyvendinant ieškovės teisę į gynybą ir jie nepalengvino Komisijos atliekamo tyrimo.

293 Trečia, pažymėtina, kad bet kuriuo atveju Komisija atsižvelgė į tai, jog nagrinėjamas plombos sugadinimas buvo pirmasis Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 1 dalies e punkto taikymo atvejis (ginčijamo sprendimo 109 konstatuojamoji dalis), tačiau pažymėjo, kad, nepaisant šios aplinkybės, *primo*, ieškovė turėjo daugybę teisės ekspertų

kartelių teisės srityje, *secundo*, Reglamento Nr. 1/2003 pakeitimai padaryti daugiau nei prieš trejus metus iki jos atžvilgiu atliekamų patikrinimų, *tertio*, ieškovė buvo informuota apie plombos sugadinimo pasekmes ir, *quatro*, kitos plombos prieš keletą savaičių jau buvo pritvirtintos kitų ieškovės grupės bendrovių pastatuose.

294 Ketvirta, priešingai nei teigia ieškovė, 38 milijonų eurų bauda negali būti laikoma neproporcinga pažeidimui, atsižvelgiant jo ypatingą sunkumą dėl plombos sugadinimo, ieškovės dydį ir būtinybę užtikrinti pakankamai atgrasomąjį baudos poveikį tam, kad įmonei nebūtų naudinga sugadinti per patikrinimą Komisijos pritvirtintą plombą.

295 Šiuo klausimu argumentai, susiję su *NMa* praktika Nyderlanduose, negali būti taikomi. Greta to, kad bet kuriuo atveju Komisijos nesaisto nacionalinių konkurencijos institucijų sprendimai, konstatuotina, kad ieškovės atliktas palyginimas tarp, viena vertus, *NMa* paskirtos baudos procentais nuo atitinkamos įmonės bendrosios apyvartos ir, kita vertus, ieškovei paskirtos baudos procentais nuo jos apyvartos, nagrinėjamu atveju neturi reikšmės, nes šis palyginimas atliktas kalbant apie pažeidimą Nyderlanduose remiantis atitinkamos bendrovių grupės apyvarta, o kalbant apie šią bylą, remiantis tik ieškovės apyvarta, tačiau ne visos *E.ON* grupės apyvarta.

296 Iš visų anksčiau pateiktų svarstymų aišku, kad Komisijos ieškovei paskirta bauda, kuri yra maždaug 0,14 % jos apyvartos, nėra neproporcinga.

297 Tai reiškia, kad pagrindas, kaip ir visas ieškinys, turi būti atmesti, netenkinant ieškovės pateiktų prašymų dėl įrodymų tyrimo (šiuo klausimu žr. 2007 m. lapkričio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Sniace prieš Komisiją*, C-260/05 P, Rink. p. I-10005, 77–79 punktus ir nurodytą teismo praktiką).

Dėl bylinėjimosi išlaidų

298 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė.

299 Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti išlaidas pagal Komisijos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Iš *E.ON Energie AG* priteisti bylinėjimosi išlaidas.

Martins Ribeiro Papasavvas Wahl

Paskelbta 2010 m. gruodžio 15 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Teisinis pagrindas ..... II - 5766

Ginčo aplinkybės ..... II - 5767

Procesas ir šalių reikalavimai ..... II - 5775

Dėl teisės ..... II - 5776

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su įrodinėjimo pareigos pažeidimu ..... II - 5777

Šalių argumentai ..... II - 5777

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 5781

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su „inkvizitorinio proceso principo“ pažeidimu ..... II - 5787

Šalių argumentai ..... II - 5787

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 5790

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su tariamai klaidinga prielaida dėl tinkamo plombavimo ..... II - 5795

Šalių argumentai ..... II - 5795

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 5797

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su tariamai klaidinga prielaida dėl ginčijamos plombos „akivaizdžios būklės“ kitą dieną po patikrinimo ..... II - 5804

Šalių argumentai ..... II - 5804

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 5807

Dėl penktojo ieškinio pagrindo, susijusio su tariamai klaidinga prielaida dėl apsauginės plėvelės tinkamumo Komisijos atliekamam oficialiam plombavimui ..... II - 5814

Šalių argumentai ..... II - 5814

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 5816

Dėl šeštojo ieškinio pagrindo, susijusio su tuo, kad Komisija neatsižvelgė į „alternatyvius scenarijus“, dėl kurių galėjo pakisti ginčijamos plombos būklė ..... II - 5819

Šalių argumentai ..... II - 5819

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 5828

Dėl septintojo ieškinio pagrindo, susijusio su nekaltumo prezumpcijos principo pažeidimu ..... II - 5840

Šalių argumentai ..... II - 5840

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 5841

Dėl aštuntojo ie kinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 1 dalies pa¸eidimu ..... II - 5845

Šalių argumentai ..... II - 5845

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 5847

Dėl devintojo ieškinio pagrindo, susijusio su EB 253 straipsnio ir proporcingumo principo nustatant baudos dydį pažeidimu ..... II - 5851

Ieškovės argumentai ..... II - 5851

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 5854

Dėl bylinėjimosi išlaidų ..... II - 5861